

Besluit reikwijdte bepalingen

Brb

4a

Verwerkte publicaties

Staatsblad	Naam
Stb. 2006, nr. 518	Besluit reikwijdtebepalingen Wft
Stb. 2006, nr. 664	Inwerkingtredingsbesluit
Stb 2008, nr. 305	Uitvoeringsbesluit Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme
Stb. 2008, nr. 581	Reparatiebesluit Wft
Stb. 2009, nr. 524	Wijzigingsbesluit financiële markten 2010
Stb. 2011, nr. 180	Besluit tot wijziging van het Besluit documentatie vennootschappen in verband met het vervallen van de verklaring van geen bezwaar en het verbeteren en uitbreiden van de controle op rechtspersonen met het oog op de voorkoming en bestrijding van misbruik van rechtspersonen
Stb. 2012, nr. 695	Wijzigingsbesluit financiële markten 2013
Stb. 2013, nr. 537	Wijzigingsbesluit financiële markten 2014
Stb. 2015, nr. 350	Besluit uitvoeringswet richtlijn jaarrekening
Stb. 2015, nr. 308	Implementatiebesluit richtlijn en verordening solvabiliteit II
Stb. 2016, nr. 98	Wijzigingsbesluit financiële markten 2016
Stb. 2017, nr. 300	Besluit uitvoering verordening marktmisbruik
Stb. 2018, 490	Besluit herstel en afwikkeling van verzekeraars
Stb. 2019, nr. 397	Wijzigingsbesluit financiële markten 2019

Inhoudsopgave

nr.	titel	p.
1.	Definities	5
2.	Reikwijdte	5
2.1.	Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 1:10, aanhef en onderdeel a, en 3:36, vierde lid, van de wet	5
2.2.	Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:10, aanhef en onderdeel b, van de wet	5
2.3.	Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:10, aanhef en onderdeel c, van de wet	7
2.4.	Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:11 van de wet	7
2.4.1.	De toegang tot het bedrijf van schadeverzekering	8
2.4.2.	Technische voorzieningen	9
2.4.3.	Afwikkeling	10
2a	Samenwerking tussen toezichthouders	11
3.	Ontheffingen	13
4.	Ondertoezichtstelling financiële instellingen	20
5.	Slotbepalingen	23
	Bijlage bij de AMvB	24
	Bijlage antecedenten	24
	Nota van toelichting Stb. 2006, nr. 518	29
	Algemeen	29
	Administratieve lasten	29
	Ontvangen adviezen	29
	Transponeringstabel	30

Besluit Reikwijdtebepalingen Wft

Hoofdstuk 1 Definities

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. **wet: Wet op het financieel toezicht;**
- b. **Zwitserland: Zwitserse Bondsstaat.**

Hoofdstuk 2 Reikwijdte

In de afdelingen 2.1 tot en met 2.4 wordt de reikwijdte van de wet voor bepaalde categorieën verzekeraars beperkt. Het betreft kleine onderlinge waarborgmaatschappijen, schadeverzekeraars die exportkredietverzekeringen sluiten voor rekening of met garantie van de Staat, kleine natura-uitvaartverzekeraars en schadeverzekeraars met zetel in Zwitserland. Deze beperking van de reikwijdte van de wet, die is gebaseerd op de artikelen 1:10 en 1:11 van de wet, was onder de Wet toezicht verzekeringstoezicht 1993 uitgewerkt in het Besluit vrijgestelde onderlinge waarborgmaatschappijen 1994, het Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars en het Besluit uitvoering overeenkomst EEG/Zwitserland inzake verzekeringstoezicht 1994 en voor de kleine natura-uitvaartverzekeraars was de beperking geregeld in de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeraars.

Afdeling 2.1. Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 1:10, aanhef en onderdeel a, en 3:36, zesde lid, van de wet [vervallen]¹

Stb 2015, nr. 308

Afdeling 2.1 van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft was gebaseerd op artikel 1:10, onderdeel a, van de Wft en bevatte een afwijkend toezichtregime voor (kleine) onderlinge waarborgmaatschappijen die het schadeverzekeringstoezicht uitoefenen. Met de Implementatiewet richtlijn solvabiliteit II is artikel 1:10, onderdeel a, van de Wft vervallen. Ingevolge artikel IV, onderdeel A, komt ook de daarop gebaseerde afdeling 2.1 van het besluit te vervallen. Achtergrond is dat met de nieuwe inrichting van het verzekeringstoezicht een volledig separaat regime voor onderlinge waarborgmaatschappijen niet meer nodig is. De verzekeraars in kwestie kwalificeren als verzekeraars met beperkte risico-omvang waarvoor een vrijstelling dan wel een aangepast toezichtregime (solvency II basic) geldt.

Afdeling 2.2. Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:10, aanhef en onderdeel a, van de wet

Ingevolge artikel 3 van de Kaderwet financiële verstrekkin-

gen Financiën kan de Staat schadeverzekeringen die een schadeverzekeraar met ondernemers heeft afgesloten ter dekking van aan het handels- en dienstenverkeer in het buitenland verbonden risico's in herverzekering nemen.² Een analoge regeling geldt voor schadeverzekeringen die een schadeverzekeraar heeft afgesloten ter dekking van niet-commerciële risico's verbonden aan investeringen in het buitenland. De uitvoering van dergelijke exportkredietverzekeringen die door de Staat der Nederlanden in herverzekering worden genomen, wordt in Nederland van oudsher aan marktpartijen overgelaten. Alhoewel de Beschikking toelating kredietverzekeringmaatschappijen van 14 juni 1983 (Stc. 132) het mogelijk maakt om verschillende kredietverzekeraars toe te laten tot de herverzekeringfaciliteit van de Staat, is in de praktijk tot dusverre slechts één exportkredietverzekeraar als zodanig toegelaten, te weten Atradius Dutch State Business N.V.. Op een schadeverzekeraar die uitsluitend een staatsfaciliteit als hier aan de orde uitvoert, is ingevolge artikel 2, tweede lid, onderdeel d van de eerste richtlijn schadeverzekeraars het in die richtlijn geregelde toezicht niet van toepassing. De aan deze uitzondering ten grondslag liggende gedachte is dat de Staat geacht wordt altijd solvabel te zijn. Onderdeel b van artikel 1:10 van de wet creëert de mogelijkheid om exportkredietverzekeraars in de zin van artikel 2, tweede lid, onderdeel d, van de voormelde richtlijn bij algemene maatregel van bestuur geheel of gedeeltelijk van het toezicht uit hoofde van de wet uit te sluiten.

Op basis van artikel 20, aanhef en onderdeel b van de Wet toezicht verzekeringstoezicht 1993 waren exportkredietverzekeraars met zetel in Nederland die zich beperken tot het sluiten en afwikkelen van exportkredietverzekeringen voor rekening of met garantie van de Staat der Nederlanden, gedeeltelijk van de toepassing van de Wet toezicht verzekeringstoezicht 1993 uitgezonderd. De bepalingen waarvan bedoelde exportkredietverzekeraars met het Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars waren uitgezonderd betroffen in het bijzonder de financiële eisen die de Wet toezicht verzekeringstoezicht 1993 aan verzekeraars stelde, terwijl evenmin de noodregeling en in andere lidstaten dan Nederland vastgestelde saneringsmaatregelen op hen van toepassing waren.

Het bepaalde in deze afdeling geldt ter vervanging van eerdergenoemd Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars. Ten opzichte van artikel 2 van dat besluit is een inhoudelijke wijziging aangebracht. In de toelichting op artikel 16 wordt daaraan aandacht besteed.

Stb 2015, nr. 308

De aanpassingen van de Wft als gevolg van de Implementatiewet richtlijn solvabiliteit II en de Wet implementatie Omnibus II-richtlijn noopten tot wijziging van de opschriften

¹ Als gevolg van art IV van Implementatiebesluit richtlijn en verordening solvabiliteit II (Stb. 2015, nr. 308). De bepalingen werden laatstelijk toegelicht in Stb. 2008, nr. 581 en Stb. 2009, nr. 524, (red.).

² Wet van 31 januari 1996, houdende regels betreffende de financiële verstrekkingen ten laste van de begroting van het Ministerie van Financiën (Stb. 98).

van de afdelingen 2.2. en 2.3. van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft (onderdelen B en D), en tot aanpassing van de opsomming van Wft-artikelen in artikel 15 van dat besluit (onderdeel C).

Artikel 15

Het bepaalde ingevolge de artikelen 1:1, 1:45, eerste lid, aanhef en onderdelen h en i, 1:51, tweede lid, 1:78, 1:104, eerste lid, onderdeel d, 3:38, 3:53, eerste tot en met vierde lid, 3:57, eerste tot en met vierde lid, 3:67, 3:72, derde en vijfde tot en met achtste lid, 3:88, 3:132, 3:135 tot en met 3:137, 3:161 tot en met 3:193, 3:195 tot en met 3:201, 3:203, 3:204, 3:207 tot en met 3:219, 3:221, 3:238 tot en met 3:251, 3:255 tot en met 3:257, 3:269 tot en met 3:273, 3:282 tot en met 3:288k, 4:27 eerste en derde tot en met zesde lid, en 5:68 van de wet is niet van toepassing op een schadeverzekeraar als bedoeld in artikel 1:10, aanhef en onderdeel a, van de wet die voldoet aan de krachtens artikel 3, derde lid, van de Kaderwet financiële verstrekkingen Financiën door Onze Minister gestelde regels.

De in dit artikel genoemde bepalingen van de wet corresponderen als volgt met de in artikel 1 van het Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars genoemde bepalingen uit de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993:

Wtv	Wft
32, 68	2:31, aanhef en lid 1, sub h+i, 3:53 lid 1-4, 3:57, lid 1-5
64, lid 2	3:38
66, 67	3:67
69a – 69k	1:1, 1:51, lid 2, 3:268 – 3:273, 3:281-3:288
72, 72c	1:78, 3:72 lid 3, 5-9, 3:73, 3:89
72a, 72b	1:78, 3:88, 4:27 lid 1, 3-6
137	3:135
137a	3:132
138	3:136
139	3:137
140	3:138
140a	3:139
148, eerste lid, aanhef en sub c	1:104 lid 1, sub d
156-171, 172	3:161-3:193, 3:195-3:201, 3:204-204, 3:207-219, 3:221
171a-171p	3:238-251, 3:255-257

Voor inhoudelijke toelichting wordt verwezen naar het algemene deel van deze toelichting met betrekking tot hoofdstuk 2, afdeling 2.2.

Stb. 2008, nr. 581

De wijziging in dit onderdeel herstelt een onjuiste verwij-

zing.

Stb 2015, nr. 308

Zie de toelichting bij afdeling 2.2 (*red.*).

Artikel 16

Een schadeverzekeraar als bedoeld in artikel 15:

- legt in zijn statuten vast zich bij het uitoefenen van het bedrijf van schadeverzekeraar te beperken tot de werkzaamheden die ingevolge artikel 3 van de Kaderwet financiële verstrekkingen Financiën verricht mogen worden;**
- vermeldt in de jaarrekening dat alleen risico's in verzekering zijn genomen voor rekening of met garantie van de Staat der Nederlanden.**

Dit artikel is ten opzichte van artikel 2 van het Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars inhoudelijk sterk gewijzigd. Genoemd artikel stelde dat een accountant een verklaring over diende te leggen, "waaruit blijkt dat alle door deze verzekeraar in verzekering genomen risico's door de Staat zijn herverzekerd". Dit kon gelezen worden als zou een zogenaamde "volledigheidsverklaring" overgelegd moeten worden. Een accountant is vanuit overwegingen van aansprakelijkheid evenwel doorgaans niet bereid om een zogenaamde "volledigheidsverklaring" af te geven.

Artikel 16 is daarom aldus geformuleerd, dat de exportkredietverzekeraar (i) in zijn statuten vast dient te leggen dat hij zich bij het uitoefenen van het bedrijf van schadeverzekeraar zal beperken tot de werkzaamheden die hij ingevolge artikel 3 van de Kaderwet financiële verstrekkingen Financiën mag verrichten ('ingevolge' duidt daarbij op de nadere regelingen op grond van artikel 3, derde lid van de Kaderwet financiële verstrekkingen Financiën), en (ii) in de jaarrekening dient te vermelden dat alleen risico's in verzekering zijn genomen voor rekening of met garantie van de Staat der Nederlanden. Gekozen is om in onderdeel b de term "jaarrekening" te bezigen aangezien deze term mede omvat de toelichting, waarin de voornoemde bevestiging van de exportkredietverzekeraar kan worden opgenomen.

Naast deze verplichtingen geldt de algemene verplichting voor de desbetreffende exportkredietverzekeraar ingevolge artikel 3:71 van de wet, welk artikel stelt dat een verzekeraar binnen zes maanden na afloop van het boekjaar aan DNB de jaarrekening, het jaarverslag en de overige gegevens, bedoeld in de artikelen 2:361, eerste lid, 2:391, eerste lid, en 2:392, eerste lid, onderdeel 1 a tot en met h, van het Burgerlijk Wetboek dient te verstrekken. Exportkredietverzekeraars dienden onder de vigeur van (artikel 73 van) de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 onder meer het jaarverslag te verstrekken. Het document waarin de jaarrekening, het jaarverslag en de overige gegevens worden gepresenteerd en dat aan de toezichthouder wordt verstrekt, vormt evenwel een geheel. Artikel 3:71, eerste lid, van de wet maakt zonder inhoudelijke gevolgen een eind aan de onbedoeld verschillende formulering ten aanzien van kredietinstellingen (onder de Wet toezicht kredietwezen 1992, waarin werd verwezen naar de jaarrekening voorzien

van een verklaring omtrent de getrouwheid) en verzekeraars (onder de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993, waarin werd verwezen naar het jaarverslag).³

De betrouwbaarheid van de jaarstukken wordt gewaarborgd door de eis dat de jaarrekening wordt voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid. Deze verklaring maakt deel uit van de overige gegevens (artikel 2:392, eerste lid, onderdeel a, van het Burgerlijk Wetboek). Door in dit artikel voor te schrijven dat de exportkredietverzekeraar in de jaarrekening vermeldt dat hij alleen risico's in verzekering heeft genomen voor rekening of met garantie van de Staat der Nederlanden, is gewaarborgd dat de accountant ook onderzoek naar de juistheid van deze bevestiging doet.

Afdeling 2.3. Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:10, aanhef en onderdeel b, van de wet

In deze afdeling is een grondslag gecreëerd voor het uitzonderen van begrafenisverenigingen en onderlinge waarborgmaatschappijen met minder dan 3000 meerderjarige verzekerden van de toepassing van de wet, die ook uitgezonderd waren van de toepasselijkheid van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf. Deze uitzondering is gecreëerd, nu het er bij die instellingen om begonnen is onderling hulp te verlenen bij begrafenissen en crematies om daarmee te voorkomen dat de uitvaartverzorging te veel een zaak van de commercie wordt. De verenigingsvorm (de onderlinge waarborgmaatschappij is een bijzondere vorm van vereniging, specifiek bedoeld voor de uitoefening van het verzekeringsbedrijf) biedt inspraakmogelijkheden voor leden. De beperking tot verenigingen en onderlinge waarborgmaatschappijen met minder dan 3000 meerderjarige verzekerden stelt grenzen aan (eventuele) commerciële ambities. Artikel 17 van het besluit stelt tevens de eis conform artikel 9 van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf dat de bedoelde verenigingen en onderlinge waarborgmaatschappijen voor 1 januari 1995 zijn opgericht. Die voorwaarde is opgenomen teneinde te voorkomen dat nieuwe verzekeraars worden opgericht, uitsluitend om zich te onttrekken aan het toezicht.

Materieel zijn geen wijzigingen aangebracht ten opzichte van de tekst uit de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeraars.

Stb 2015, nr. 308

Zie de toelichting bij afdeling 2.2 (red.).

Artikel 17

Met uitzondering van de hoofdstukken 5.1, 5.3 en 5.5 van de wet, zijn de ingevolge de wet gestelde regels niet van toepassing op verenigingen en onderlinge waarborgmaatschappijen van beperkte omvang met zetel in Nederland die het bedrijf van natura-uitvaartverzekeraar uitoefenen en:

a. die naar Nederlands recht zijn opgericht

³ Zie de toelichting bij artikel 2:96 van de wet, Kamerstuk 29 708, nr. 10.

voor 1 januari 1995; en

b. waarvan het aantal meerderjarige verzekerden minder dan 3000 bedraagt.

Artikel 17 is overgenomen uit artikel 9, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf. Artikel 17 beoogt geen wijziging ten opzichte van dit artikel in de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf. De in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf behoeft als overgangsbepalingen geen omzetting. De in de aanhef van het artikel genoemde hoofdstukken en afdelingen van het Deel gedragstoezicht financiële markten zijn wel van toepassing, aangezien zij zich tot een ieder richten.

Stb 2017 nr 300

Artikel 17 van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft bepaalt dat de Wft, behoudens onder andere de regels ter voorkoming van marktmisbruik, niet van toepassing is op bepaalde natura-uitvaartverzekeraars. De verwijzing in dit kader naar de afdelingen 5.4.1 en 5.4.2 van de Wft kan vervallen; de verordening regelt de reikwijdte van de regels ter voorkoming van marktmisbruik.

Afdeling 2.4 Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:11 van de wet⁴

In artikel 1:11 van de wet is bepaald, dat Zwitserland – voor de toepassing van het bij en krachtens de wet bepaalde ten aanzien van het bedrijf van schadeverzekeraar – wordt aangemerkt als een lidstaat, hetgeen betekent dat een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland die in Nederland het bedrijf van schadeverzekeraar wil uitoefenen vanuit een in Nederland gevestigd bijkantoor, thans onder de notificatieprocedure valt en niet langer vergunningplichtig is.

Tussen de Europese Unie en Zwitserland is evenwel van kracht de Overeenkomst EEG/Zwitserland⁵. De Overeenkomst EEG/Zwitserland die in 1991 is goedgekeurd, is echter niet aangepast aan de derde richtlijn schadeverzekering⁶, en kijkt dan ook op enkele belangrijke punten af

⁴ Bij het Meldpunt Wft van het Ministerie van Financiën is opgemerkt dat het Besluit met betrekking tot Zwitserland in ieder geval op het punt van de vergunningeis in strijd is met de richtlijn inzake toepassing van de Overeenkomst tussen de EEG en Zwitserland betreffende het directe schadeverzekeringsbedrijf. Voor een juiste verwerking van de richtlijn dienen artikel 1:11 en dit Besluit te worden aangepast. Het Ministerie van Financiën bestudeert dit nog. (red.)

⁵ Besluit 91/370/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 juni 1991 inzake sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche (Pb EG L 205).

⁶ Richtlijn nr. 92/49/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (PbEG L 228 van 11 augustus 1992).

van het vanaf 1 juli 1994 geldende lidstaatsregime. Daarbij moet vooral worden gedacht aan het "single licence" beginsel en de daaruit voortvloeiende wijzigingen. Nu Zwitserland het "single licence" beginsel niet voor schadeverzekeraars met zetel in Nederland hanteert, is er geen reden op dit punt van de Overeenkomst EEG/Zwitserland af te wijken. Omdat de Overeenkomst EEG/Zwitserland op punten als de voorschriften voor de toegang tot de Nederlandse markt, de technische voorzieningen en de noodregeling afwijkt van het lidstaatsregime, zijn in dit besluit (de artikelen 18 tot en met 26) aangaande de notificatieprocedure bepalingen opgenomen ten aanzien van de genoemde punten. Hierbij is gekozen voor de bepalingen aangaande schadeverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is. De bepalingen van het onderhavige besluit sluiten zoveel mogelijk aan bij het (vervallen) Besluit uitvoering overeenkomst EEG/Zwitserland inzake verzekeringstoezicht 1994 (Besluit EEG/Zwitserland).

Artikel 18

Op een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland die in Nederland het bedrijf van schadeverzekeraar wil uitoefenen vanuit een in Nederland gevestigd bijkantoor zijn de artikelen 19 tot en met 26 van toepassing.

Artikel 18 geeft een uitzondering op de hoofdregel van artikel 1:11 van de wet. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting.

§ 2.4.1 De toegang tot het bedrijf van schadeverzekering

Artikel 19 geeft uitvoering aan artikel 10, eerste lid, onderdeel b, van de Overeenkomst EEG/Zwitserland en komt overeen met artikel 3 van het Besluit EEG-Zwitserland.

Artikel 20, eerste lid, komt overeen met artikel 39, eerste lid, Wtv 1993. Het tweede en derde lid van dit artikel geven uitvoering aan artikel 10, eerste lid, onderdeel c en artikel 13, tweede lid, van de Overeenkomst en komen overeen met artikel 4 van het Besluit EEG/Zwitserland. Het vierde lid geeft uitvoering aan artikel 13, derde lid, van de Overeenkomst EEG/Zwitserland en komt overeen met artikel 5 van het Besluit EEG/Zwitserland.

Artikel 21 geeft uitvoering aan Protocol 2 behorende bij de Overeenkomst EEG/Zwitserland en komt overeen met artikel 5 van de Regeling programma van werkzaamheden-verzekeringsbedrijf 1994 en artikel 6 van het Besluit EEG/Zwitserland.

Artikel 22 komt overeen met artikel 7 van het Besluit EEG/Zwitserland en is noodzakelijk, omdat de solvabiliteitsmarge van een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland onder toezicht staat van de toezichthoudende autoriteit van Zwitserland.

Artikel 19

1. Een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland legt bij de notificatie, bedoeld in artikel 2:35 van de wet aan de Nederlandse Bank een certificaat over, afgegeven door de terzake bevoegde toezichthoudende instantie van Zwitserland,

waarin wordt verklaard in welke branches de aanvrager het bedrijf van schadeverzekeraar mag uitoefenen en dat hij beschikt over een solvabiliteitsmarge die overeenkomt met de ingevolge artikel 3:57 van de wet vereiste solvabiliteitsmarge. Het certificaat vermeldt voorts:

- a. **welk bedrag aan financiële middelen beschikbaar is om de te verwachten kosten voor de inrichting van de administratie en van het productienet in Nederland te dekken;**
 - b. **welke categorieën van risico's door de schadeverzekeraar vanuit vestigingen in Zwitserland worden gedekt.**
- 2. Het certificaat wordt opgemaakt overeenkomstig een door de Nederlandsche Bank vast te stellen model.**

Artikel 20

- 1. Bij de notificatie legt een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland aan de Nederlandsche Bank een programma van werkzaamheden over als bedoeld in artikel 21.**
- 2. De Nederlandsche Bank legt het programma van werkzaamheden, zonodig vergezeld van haar opmerkingen, binnen twee maanden na ontvangst van de vereiste gegevens, bewijsstukken en inlichtingen voor advies voor aan de toezichthoudende instantie, bedoeld in artikel 19, eerste lid.**
- 3. Indien de toezichthoudende instantie haar advies niet binnen drie maanden nadat zij het programma van werkzaamheden heeft ontvangen aan de Nederlandsche Bank heeft uitgebracht, wordt zij geacht geen bezwaar te hebben.**
- 4. De Nederlandsche Bank doet binnen een maand na ontvangst van het advies, bedoeld in het tweede lid, of binnen een maand na verloop van de termijn, bedoeld in het derde lid, van haar beslissing mededeling aan de schadeverzekeraar.**

Artikel 21

- 1. Het programma van werkzaamheden bevat:**
 - a. **een opgave van de aard van de risico's die de schadeverzekeraar voornemens is te dekken;**
 - b. **een uiteenzetting omtrent de leidende beginselen op het gebied van de herverzekering;**
 - c. **een raming van de kosten voor de inrichting van de administratie en van het productienet en bewijsstukken waaruit blijkt, dat het bijkantoor be-**

schikt over de financiële middelen tot dekking daarvan, alsmede, indien een der te dekken risico's behoort tot de branche Hulpverlening, een opgave van de ter beschikking van de schadeverzekeraar staande middelen voor het verstrekken van de overeengekomen hulp;

- d. een raming voor de eerste drie boekjaren van de andere dan de in onderdeel c bedoelde kosten van beheer, met name van de algemene kosten en de provisies, van het bijkantoor;
 - e. een raming voor de eerste drie boekjaren van de premies en van de schaden van het bijkantoor; en
 - f. een raming voor de eerste drie boekjaren van de liquiditeitspositie van het bijkantoor.
2. De schadeverzekeraar voegt bij het programma van werkzaamheden de jaarrekening, het bestuursverslag en de overige gegevens, bedoeld in de artikelen 361, eerste lid, onderscheidenlijk 391, eerste lid en 392, eerste lid, onderdelen a tot en met h, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van elk der laatste drie boekjaren, tenzij sedert de oprichting van de onderneming van de schadeverzekeraar nog geen drie boekjaren zijn verstreken en:
- a. de schadeverzekeraar is opgericht ingevolge een fusie van bestaande schadeverzekeraars; of
 - b. de schadeverzekeraar is opgericht door een of meer bestaande schadeverzekeraars voor de uitoefening van een bepaalde branche, waarin een van de betrokken schadeverzekeraars voordien werkzaam was.
3. Het programma van werkzaamheden bevat een opgave van de solvabiliteitsmarge met betrekking tot het gehele in en buiten Nederland uitgeoefende verzekeringsbedrijf.

Artikel 22

1. In afwijking van artikel 3:118, eerste lid, onderdeel c, van de wet verleent de Nederlandsche Bank voor een overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten aan een verzekeraar met zetel in Zwitserland geen toestemming alvorens de terzake bevoegde toezichthoudende autoriteit van Zwitserland heeft verklaard dat de overnemende verzekeraar, mede gelet op de voorgenomen overdracht, het minimumbedrag aan solvabiliteitsmarge bezit.
2. In afwijking van artikel 3:118, derde lid,

onderdeel a, van de wet kan de Nederlandsche Bank een overdracht als bedoeld in het eerste lid aan een verzekeraar met zetel in Zwitserland in het kader van diens bedrijfsuitoefening vanuit een in een andere lidstaat gelegen bijkantoor slechts toestemming verlenen, indien de terzake bevoegde toezichthoudende autoriteit van Zwitserland heeft verklaard dat het betrokken bijkantoor, mede gelet op de voorgenomen overdracht, beschikt over het minimumbedrag aan solvabiliteitsmarge.

§ 2.4.2 Technische voorzieningen

Artikel 23

Artikel 3:68 van de wet is van toepassing op een bijkantoor in Nederland van een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland.

Artikel 23 geeft een uitzondering op de hoofdregel van artikel 1:11 van de wet. Voor een nadere onderbouwing wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting.

Artikel 24

1. Indien een bijkantoor in Nederland van een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland niet voldoet aan het bij of krachtens artikel 3:68 van de wet bepaalde met betrekking tot de technische voorzieningen, kan de Nederlandsche Bank de vrije beschikking door het bijkantoor over de waarden die betrekking hebben op zijn vanuit Nederland uitgeoefende bedrijf van schadeverzekeraar, beperken of hem verbieden om anders dan met machtiging van de Nederlandsche Bank te beschikken over deze waarden.
2. Alvorens een beperking of een verbod als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen stelt de Nederlandsche Bank de toezichthoudende instantie van Zwitserland op de hoogte van haar voornemen.
3. Een beperking of een verbod als bedoeld in het eerste lid kan de Nederlandsche Bank ook uitvaardigen, indien de toezichthoudende instantie van Zwitserland of van een andere lidstaat dan Nederland waar de schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland een vestiging heeft, dit verzoekt op grond van het feit dat het bijkantoor naar haar oordeel in soortgelijke omstandigheden verkeert als bedoeld in het eerste lid.
4. Het bijkantoor kan de ongeldigheid van een rechtshandeling, verricht in strijd met de beperking of het verbod, inroepen indien de wederpartij de maatregel kende of daarvan niet onkundig kon zijn.
5. De beperking of het verbod wordt door

de Nederlandsche Bank door middel van een deurwaardersexploot aan de schadeverzekeraar bekend.

6. De Nederlandsche Bank heft de beperking of het verbod op zodra het bijkantoor weer voldoet aan de in het eerste lid bedoelde eisen of, wanneer de beperking of het verbod uitsluitend berust op het derde lid, zodra daartoe naar het oordeel van de Nederlandsche Bank aanleiding bestaat, doch in elk geval zodra de in dat lid bedoelde toezichthoudende instantie de door haar opgelegde beperking of het verbod heeft opgeheven. De Nederlandsche Bank maakt de opheffing bekend aan het bijkantoor.
7. De Nederlandsche Bank stelt de toezichthoudende instantie, bedoeld in het derde lid, alsmede de toezichthoudende instanties van de lidstaten waarnaar het bijkantoor, bedoeld in het eerste lid, vanuit Nederland diensten verricht in kennis van de uitvaardiging van de beperking of het verbod en de opheffing daarvan.

De artikelen 24 en 25 komen overeen met de artikelen 8 en 9 van het Besluit EEG / Zwitserland.

In deze artikelen is rekening gehouden met de samenwerkingsprocedure van de Overeenkomst EEG/Zwitserland.

Voor de toepassing van het derde landenregime voor wat betreft de technische voorzieningen van schadeverzekeraars met zetel in Zwitserland bestaat voldoende aanleiding, nu de aanwezigheid van toereikende technische voorzieningen in Nederland een aanvullende bescherming biedt aan Nederlandse verzekeringnemers in geval van financiële problemen van de Zwitserse schadeverzekeraar.

Artikel 25 geeft uitvoering aan artikel 23 van de Overeenkomst EEG/Zwitserland.

De bepalingen van Hoofdstuk 5 van het Besluit EEG/Zwitserland die uitvoering gaven aan Afdeling IV van de Overeenkomst EEG/Zwitserland, zijn in dit besluit niet overgenomen. Het betreft bepalingen aangaande het intrekken van een vergunning en schorsing van werkzaamheden. Verzekeraars met zetel in Zwitserland die in Nederland het bedrijf van schadeverzekeraar willen uitoefenen vanuit een in Nederland gevestigd bijkantoor, vallen immers thans onder de notificatieprocedure en zijn niet langer vergunningplichtig.

Artikel 25

1. De Nederlandsche Bank vaardigt een beperking of een verbod als bedoeld in artikel 24 uit ten aanzien van de hier te lande aanwezige waarden, indien de toezichthoudende instantie van Zwitserland dit verzoekt op grond van het feit dat de schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland naar haar oordeel in soortgelijke omstandigheden verkeert als bedoeld in artikel 3:136, tweede lid, van de wet.
2. De schadeverzekeraar kan de ongeldig-

heid van een rechtshandeling, verricht in strijd met de beperking of het verbod, inroepen indien de wederpartij de maatregel kende of daarvan niet onkundig kon zijn.

3. De Nederlandsche Bank heft de beperking of het verbod, bedoeld in het eerste lid, op zodra de toezichthoudende instantie van Zwitserland dit verzoekt. Zij maakt de opheffing bekend aan de schadeverzekeraar. Tevens doet de Nederlandsche Bank van het besluit tot opheffing van de beperking of het verbod mededeling aan de toezichthoudende instanties van de andere lidstaten waarheen de schadeverzekeraar vanuit Nederland diensten verricht.

Zie toelichting artikel 24.

§ 2.4.3 Afwikkeling

Artikel 26

Hoofdstuk 3A:2 van de wet is van overeenkomstige toepassing op een bijkantoor in Nederland van een schadeverzekeraar met zetel in Zwitserland.

Dit artikel verklaart in afwijking van de hoofdregel van artikel 1:11 van de wet het derdelandregime van toepassing op de noodregeling ten aanzien van bijkantoren in Nederland van schadeverzekeraars met zetel in Zwitserland. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting.

Stb. 2018, nr. 490

Doordat de noodregeling, tezamen met andere instrumenten, is vervangen door de afwikkelingsinstrumenten, moet de verwijzing naar paragraaf 3.5.5.3 worden vervangen door een verwijzing naar Hoofdstuk 3A:2.

Hoofdstuk 2a. Samenwerking tussen de toezichthouders

Bepaling ter uitvoering van artikel 1:50a van de wet

Artikel 26a

1. De Nederlandsche Bank vraagt vooraf advies aan de Autoriteit Financiële Markten indien zij dient te beslissen op:
 - a. een aanvraag als bedoeld in de artikelen 2:3.0d, eerste lid, 2:3.0i, eerste lid, 2:3.0m, eerste lid, van de wet teneinde te beoordelen of wordt voldaan aan hetgeen is bepaald bij of krachtens de artikelen 3:73b, en 4:76a tot en met 4:76d van de wet en aan krachtens de artikelen 17b en 18 van het Besluit prudentiële regels Wft gestelde regels voor zover die regels uitvoering geven aan internationaal aanvaarde standaarden inzake bestuur; of
 - b. een aanvraag als bedoeld in de artikel 37a van het Besluit prudentiële regels Wft, teneinde te beoordelen of wordt voldaan aan hetgeen is bepaald bij of krachtens de artikelen 3:73b van de wet en aan de krachtens artikel 17b Besluit prudentiële regels Wft gestelde regels voor zover die regels uitvoering geven aan internationaal aanvaarde standaarden inzake bestuur.
2. De Autoriteit Financiële Markten brengt het advies schriftelijk uit binnen zes weken na het verzoek.
3. De Nederlandsche Bank volgt het advies, bedoeld in het eerste lid, tenzij zwaarwegende redenen betreffende de soliditeit van de aanvrager of de stabiliteit van het financiële stelsel naar het oordeel van de Nederlandsche Bank aanleiding tot afwijking geven. Indien de Nederlandsche Bank overweegt af te wijken, stelt zij de Autoriteit Financiële Markten in de gelegenheid om haar advies mondeling toe te lichten. De Nederlandsche Bank motiveert een afwijking schriftelijk.
4. Het advies, bedoeld in het eerste lid, maakt deel uit van het besluit ten aanzien van de vergunning of de instemming.

Stb 2013, nr 537

Artikel 26a van het Besluit Reikwijdtebepalingen Wft regelt de samenwerking tussen de toezichthouders. Zowel de AFM als DNB adviseert een splitsing aan te brengen tussen enerzijds beslissingen op een adviesaanvraag en anderzijds beslissingen op het aanvragen van toestemming om bepaalde voornemens uit te voeren. Het advies is gedeeltelijk opgevolgd: de twee categorieën beslissingen zijn, anders dan wordt geadviseerd, niet verdeeld over twee aparte leden, maar wel is korthedshalve binnen één lid een duidelijker onderscheid aangebracht.

Door middel van de Wijzigingswet financiële markten 2014

wordt in de Wft artikel 1:50a opgenomen op grond waarvan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de samenwerking tussen de toezichthouders. Van deze grondslag wordt gebruik gemaakt om artikel 26a op te nemen die de samenwerking tussen de AFM en DNB met betrekking tot afwikkelondernemingen preciseert. Onderscheid wordt gemaakt tussen (1) de beslissing op een vergunningaanvraag en (2) de beslissing op een aanvraag om toestemming voor een wijziging van de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan de wet.

Ad 1. Het eerste lid, onderdeel a, heeft betrekking op de samenwerking in het kader van een beslissing op een vergunningaanvraag. DNB is de toezichthouder die beslist op de vergunningaanvraag in het kader van afwikkelondernemingen. In beginsel wordt de gewone procedure die op grond van artikel 1:48 Wft geldt voor het geval waarin DNB een vergunning verleent en waarin moet worden beoordeeld of is voldaan aan bepaalde voorschriften die onder het gedragtoezicht vallen, ook in het kader van afwikkelondernemingen gevolgd. Er zijn evenwel twee verschillen met de andere gevallen waarvoor artikel 1:48 Wft geldt.

Het eerste verschil betreft de onderwerpen waarover DNB advies dient te vragen aan de AFM. Normaal is dat DNB advies vraagt aan de AFM over onderwerpen die in het Deel Gedagstoezicht financiële ondernemingen van de Wft vraagt; dat is ook zo in het kader van afwikkelondernemingen. Daarenboven dient DNB evenwel ook advies te vragen met betrekking tot voorschriften die worden geregeld in of krachtens het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen. Het betreft voorschriften inzake het bestuur van een afwikkelonderneming en het voorschrift betreffende het effectief verlenen van afwikkeldiensten. De reden hiervoor is dat het toezicht op afwikkeldiensten niet in de eerste plaats wordt uitgeoefend omwille van de soliditeit van de afwikkelonderneming – al is dat ook belangrijk – maar omwille van de stabiliteit van het financiële stelsel, en dat instabiliteit daarvan kan leiden tot maatschappelijke ontwrichting. Dat maakt dat de gedragselementen van het bestuur en de effectiviteit een grotere rol spelen dan bij toezicht dat in de eerste plaats wordt uitgeoefend omwille van de soliditeit van de onderneming. Deze regeling sluit aan bij afspraken die de AFM en DNB hebben gemaakt over de verdeling van bevoegdheden bij het toezicht op afwikkelondernemingen. Met betrekking tot het advies inzake het bestuur wordt nog het volgende opgemerkt. In artikel 26a wordt voor wat betreft het bestuur van een afwikkelonderneming verwezen naar artikel 17 van het Besluit Prudentiële regels Wft (Bpr) en niet naar artikelen op wetsniveau. De reden daarvoor is dat de genoemde artikelen in het Bpr een nadere uitwerking vormen van artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel a, Wft. Dat artikel heeft betrekking niet alleen op het bestuur, maar op een groter onderwerp, namelijk het »beheersen van bedrijfsprocessen en bedrijfsrisico's». Het adviesrecht van de AFM strekt zich niet uit tot alles dat valt onder «bedrijfsprocessen en bedrijfsrisico's» maar slechts tot het gedeelte daarvan dat nader is uitgewerkt in artikel 17 Bpr.

Het tweede verschil is met de gewone procedure van artikel 1:48 Wft is dat, wanneer de AFM advies heeft gegeven over de genoemde onderwerpen, DNB daarvan slechts kan

afwijken om zwaarwegende redenen betreffende de stabiliteit van het financiële stelsel; daaronder vallen redenen betreffende het voorkomen van maatschappelijke ontwrichting. Dit is bepaald in het derde lid van artikel 26a.

Ad 2.

Onderdeel b heeft betrekking op de samenwerking in het kader van een aanvraag van toestemming voor de wijziging van de wijze waarop een afwikkelonderneming uitvoering geeft aan bepaalde wetsartikelen. In artikel 86n Bgfo is geregeld voor welke wijzigingen zij toestemming moet vragen aan de AFM. In artikel 37a Bpr is geregeld voor welke wijzigingen zij toestemming moet vragen aan DNB. In sommige gevallen kan DNB slechts beslissen nadat zij advies aan de AFM heeft gevraagd. Deze gevallen zijn genoemd in het eerste lid, onderdeel b. Het betreft bepalingen die uitvoering geven aan de PFMI's inzake bestuur.

Met de term «aanvrager» in het derde lid wordt niet alleen bedoeld degene die een aanvraag in de zin van de artikelen 2:3.0d, 2:3.0i, en 2:3.0m indient, maar ook degene die op grond van artikel 37a, eerste lid, Besluit Prudentiële regels Wft DNB in kennis stelt van een in dat artikel genoemd voornemen, conform het gebruik van het woord «aanvraag» in artikel 4:27a, tweede lid. Het woord «instemming» in het derde lid verwijst naar de instemming, bedoeld in artikel 37a, derde lid, Besluit Prudentiële regels Wft.

Hoofdstuk 3 Ontheffingen

Bepalingen ter uitvoering van artikel 3:5, vierde lid, van de wet

Op grond van artikel 3:5, vierde lid, van de wet worden in de artikelen 27 tot en met 34 regels gesteld voor het verlenen van ontheffing van het verbod van artikel 3:5, eerste lid, van de wet en regels waaraan de houder van een ontheffing dient te voldoen. Deze regels zijn er op gericht het toetsingskader van DNB voor het verlenen van de ontheffing in te kaderen en de eisen die aan ontheffingshouders worden gesteld te uniformeren. Het betreffen echter minimumvoorschriften; DNB is op grond van de artikelen 1:102, tweede lid en 1:105, eerste lid, onderdeel d, van de wet bevoegd aanvullend voorschriften te verbinden aan een ontheffing, indien deze nodig zijn met het oog op de bescherming van de belangen die het Deel Prudentieel toezicht van de wet beoogt te beschermen.

De betrouwbaarheid van personen die het beleid van de houder van een ontheffing bepalen of mede bepalen of toezicht houden op het beleid en de algemene gang van zaken van de houder van de ontheffing, moet buiten twijfel staan. In het kader daarvan wordt de betrouwbaarheid van deze personen beoordeeld door DNB, voordat zij hun functie mogen uitoefenen.

Het doel van de beoordeling van de betrouwbaarheid van deze personen is borging van de integriteit van en het maatschappelijke vertrouwen in de financiële markten. Er mag geen twijfel bestaan over de betrouwbaarheid van financiële ondernemingen en personen die op deze markten actief zijn. De betrouwbaarheid van de top van een onderneming, namelijk de bestuurders, vertegenwoordigers, leden van de raad van commissarissen en raad van toezicht, of van een ander orgaan dat belast is met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de financiële onderneming, moet daarom buiten twijfel staan. Artikel 28 van dit besluit is bewust zodanig geformuleerd dat het ook personen kan betreffen die feitelijk substantiële invloed uitoefenen op het beleid of de besluitvorming van de financiële onderneming. De aansturing en beheersing van een organisatie kan zodanig zijn ingericht dat een persoon die geen formele bestuurder is, het beleid van de onderneming toch feitelijk bepaalt. In een dergelijk geval heeft DNB de mogelijkheid om de betrouwbaarheid van deze persoon te beoordelen. De ruime formulering in de wet is er niet op gericht dat DNB een ieder die buiten de gebruikelijke kring van beleidsbepalers valt, zekerheidshalve toetst.

De artikelen 29 tot en met 33 van dit hoofdstuk zien op de feiten en omstandigheden die in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de betrouwbaarheid en op de wijze waarop DNB inzicht hierin verkrijgt. De beoordeling van de betrouwbaarheid richt zich op feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat het vertoonde gedrag van betrokkene niet in overeenstemming is met een integere invulling en uitoefening van de functie van een persoon als bedoeld in artikel 28 van dit besluit. Voorbeelden van dergelijke feiten en omstandigheden zijn: niet de waarheid spreken, geen openheid geven over voor het toezicht relevante onderwerpen, niet discreet omgaan met vertrouwelijke informatie, niet houden aan afspraken, op onverantwoorde

wijze optreden in de beroepsuitoefening.

In het geval DNB tot het oordeel is gekomen dat de betrouwbaarheid van een kandidaat-(mede)beleidsbepaler niet buiten twijfel staat, is de vervolgvraag welke consequenties aan dat negatieve betrouwbaarheidsoordeel moeten worden verbonden. Bij de beantwoording van die vraag moet DNB in beginsel alle betrokken belangen afwegen, tenzij het gaat om dermate ernstige antecedenten dat een belangenafweging achterwege kan blijven. Bij die belangenafweging moeten zowel de belangen worden afgewogen die de wet beoogt te beschermen (zoals de stabiliteit en de integriteit van het financiële stelsel), als de overige belangen van de financiële onderneming (zoals de continuïteit van de onderneming) en van de betrokken kandidaat (zoals het verwerven van inkomen en andere persoonlijke belangen). Bij de vraag welke consequenties een negatief betrouwbaarheidsoordeel moet hebben, kunnen voorts de aan een antecedent ten grondslag liggende gedraging en de overige omstandigheden van het geval relevant zijn. Hierdoor zal een gedraging die geen direct verband houdt met de financiële sector in het algemeen minder verstrekkende consequenties hebben dan een financieel relevante gedraging zoals handelen met voorkennis.

Ter uitvoering van artikel 3:5, vierde lid, van de wet van is in dit hoofdstuk aansluiting gezocht bij het Ontheffingsbesluit Wtk 1992⁷ en de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing⁸.

Anders dan voorheen in de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing zijn de antecedenten die zonder nadere afweging leiden tot het oordeel dat de betrouwbaarheid van een persoon niet buiten twijfel staat, in het eerste onderdeel van de bijlage genoemd. Voorts is vanwege het zwaarwegend karakter nu ook deelneming aan een criminele of terroristische organisatie (artikelen 140 tot en met 140a van het Wetboek van Strafrecht (WvSr)) als antecedent opgenomen.

Artikel 27

1. Een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de wet, kan, onverminderd artikel 28, worden verleend indien;

- a. de nakoming van alle verplichtingen van de aanvrager die zijn ontstaan door het in de uitoefening van een bedrijf van het publiek opvorderbare gelden aan te trekken, ter beschikking te verkrijgen of ter beschikking te hebben, wordt gegarandeerd door:
1°. een onderneming met een positief**

⁷ Besluit van 13 augustus 2004, houdende vaststelling van het begrip liquide middelen, bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 en houdende regels betreffende de verlening van een ontheffing als bedoeld in artikel 82, vierde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992, alsmede tot wijziging van artikel 5 van het Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994 (Stb. 2004, 442).

⁸ Beleidsregel inzake de betrouwbaarheid van (kandidaat) (mede)beleidsbepalers van en houders van gekwalificeerde deelnemingen in onder toezicht staande instellingen (Strct. 2005, 20).

- geconsolideerd eigen vermogen, waarvan de aanvrager dochtermaatschappij is;
- 2°. een financiële onderneming die in Nederland het bedrijf van bank mag uitoefenen of een bank met zetel in een door Onze Minister aan te wijzen staat waar toezicht op het uitoefenen van het bedrijf van bank wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die deze wet beoogt te beschermen;
- 3°. de Staat der Nederlanden of een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet financiering decentrale overheden; of
- 4°. een onderneming die behoort tot een door de Nederlandsche Bank aan te wijzen categorie; of.
- b. de aanvrager een door de Nederlandsche Bank of de Autoriteit Financiële Markten op grond van de wet verleende vergunning heeft.
2. De aanvrager van een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de wet, toont aan dat zal worden voldaan aan artikel 28, eerste lid, en legt ten aanzien van de in dat lid bedoelde personen de volgende gegevens over:
- a. een opgave van de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats, nationaliteit, het privé-adres, het telefoon- en faxnummer en de functie;
- b. een kopie van een geldig identiteitsbewijs;
- c. gegevens met betrekking tot de antecedenten, bedoeld in artikel 30; en
- d. een opgave van referenten.
3. De houder van de ontheffing verstrekt binnen zes maanden na afloop van het boekjaar aan de Nederlandsche Bank de jaarrekening, het bestuursverslag en de overige gegevens, bedoeld in de artikelen 361, eerste lid, onderscheidenlijk 391, eerste lid, en 392, eerste lid, onderdelen a tot en met h, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Crediteuren buiten besloten kring, niet zijnde professionele marktpartijen, worden niet geacht voldoende in staat te zijn de financiële soliditeit te beoordelen van de ondernemingen waaraan zij hun gelden toevertrouwen. Het doel van dit artikel is dan ook te zorgen dat een houder van een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de wet te allen tijde in staat is zijn verplichtingen na te komen ten aanzien van door hem van dergelijke crediteuren aangetrokken gelden. Een dergelijke zekerheid kan worden verschaft door het garanderen van alle verplichtingen van de aanvrager. Deze garantstellingverplichting was voorheen opge-

nomen in artikel 2 van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992⁹. Ingevolge het eerste lid, onderdeel a, dient de garantie alle verplichtingen te dekken die ontstaan door het in de uitoefening van een bedrijf buiten besloten kring aantrekken, ter beschikking verkrijgen of ter beschikking hebben van opvorderbare gelden van anderen dan professionele marktpartijen. Betreffende de vorm van de vereiste garantstelling worden geen nadere voorschriften gegeven. Zo zou een garantstelling bijvoorbeeld kunnen bestaan uit een instandhoudingovereenkomst (keep well agreement) tussen de aanvrager van de ontheffing en zijn moedermaatschappij. Het is aan DNB om te beoordelen of een in een individueel geval verstrekte garantstelling, gelet op de bij of krachtens artikel 3:5 van de wet gestelde regels, de belangen die de wet beoogt te beschermen, voldoende beschermt. Voorts wordt in het eerste lid, onderdeel a, aangegeven welke ondernemingen een garantstelling kunnen verstrekken. Het eerste lid, onderdeel a, is materieel ongewijzigd overgenomen uit artikel 2, eerste lid, van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992. De aangebrachte wijzigingen zijn steeds redactioneel van aard.

Ingevolge het eerste lid, onderdeel b, kan DNB ontheffing van het verbod verlenen aan een aanvrager die een door DNB of de AFM op grond van de wet verleende vergunning heeft. In het eerste lid, onderdeel b, is een wijziging doorgevoerd ten opzichte van artikel 2, vierde lid, van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992. De wijziging behelst het niet overnemen van artikel 2, vierde lid, onderdeel b, van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992. Dit is het gevolg van het feit dat het zogenaamde "bemiddelingsverbod" niet meer is opgenomen in artikel 3:5, maar in artikel 4:3 van de wet.

In het tweede lid wordt verduidelijkt welke gegevens de aanvrager bij de aanvraag tot ontheffing moet overleggen.

In het derde lid wordt bepaald dat een houder van een ontheffing jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar de jaarrekening, het jaarverslag en de overige gegevens (samen de jaarstukken genoemd) verstrekt aan DNB. In het derde lid wordt aangesloten bij artikel 3:71 van de wet, welke bepaling de verschillende rapportageverplichtingen uit de huidige toezichtwetten harmoniseert. Voor een uitgebreide toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 3:71 van de wet.

De betrouwbaarheid van de jaarstukken en daarmee de bruikbaarheid ervan voor het prudentieel toezicht wordt gewaarborgd door de eis dat de jaarrekening wordt voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid. Deze verklaring maakt deel uit van de overige gegevens (artikel 2:392, eerste lid, onderdeel a, van het Burgerlijk Wetboek). Het is daarom niet noodzakelijk om afzonderlijk voor te schrijven dat de jaarrekening van een verklaring omtrent de getrouwheid wordt voorzien. Door verstrekking van de jaarstukken aan DNB wordt DNB in staat gesteld te controleren of de in het eerste lid bedoelde garantstelling de

⁹ Besluit van 13 augustus 2004, houdende vaststelling van het begrip liquide middelen, bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 en houdende regels betreffende de verlening van een ontheffing als bedoeld in artikel 82, vierde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992, alsmede tot wijziging van artikel 5 van het Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994 (Stb. 2004, 442).

totale waarde van de financiële verplichtingen dekt. Het voorschrift een jaarrekening in te dienen wordt doorgaans aan ontheffinghouders opgelegd in combinatie met het voorschrift een deugdelijke administratie bij te houden, waaruit alle aangegane verplichtingen blijken. Dit laatste voorschrift vloeit, voor Nederlandse rechtspersonen, reeds voort uit artikel 2:10 van het Burgerlijk Wetboek. Mocht een ontheffinghouder niet onder de toepassing van dat artikel vallen, dan kan DNB alsnog een dergelijk voorschrift aan een ontheffing verbinden. Het derde lid is overgenomen uit artikel 2, derde lid, van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992.

Stb. 2008, nr. 581

Op grond van artikel 27, eerste lid, van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft kan een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de Wft worden verleend indien sprake is van een garantstelling door een van de in onderdeel a, onder 1° tot en met 3°, genoemde garantstellers. In afwijking van artikel 2, tweede lid, van het vervallen besluit van 13 augustus 2004, houdende vaststelling van het begrip liquide middelen, bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 en houdende regels betreffende de verlening van een ontheffing als bedoeld in artikel 82, vierde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992, alsmede tot wijziging van artikel 5 van het Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994 (Stb. 442) ontbrak de mogelijkheid voor DNB om andere ondernemingen aan te wijzen die ook een garantstelling kunnen verstrekken. De wijziging in dit onderdeel heeft deze mogelijkheid weer toegevoegd.

De tweede wijziging in dit onderdeel is van redactionele aard.

Stb. 2016, nr. 98

Bij de Implementatiewet richtlijn en verordening kapitaalvereisten is in artikel 1:1 van de Wft de definitie van «bank» gewijzigd en is in dat verband de definitie van «besloten kring» komen te vervallen. Zie voor een nadere toelichting: Kamerstukken II 2013/14, 33 849, nr. 3, p. 30–31. De voorgestelde wijzigingen herstellen een omissie bij de implementatie en brengen ook de relevante bepalingen in het Besluit reikwijdtebepalingen Wft in lijn met de reeds doorgevoerde aanpassingen in de artikelen 3:5 en 4:3 van de Wft.

Artikel 28

- 1. Het beleid van een houder van een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de wet wordt bepaald of mede bepaald door personen wier betrouwbaarheid buiten twijfel staat. Indien binnen de houder van een ontheffing een orgaan is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de houder van een ontheffing wordt dit toezicht gehouden door personen wier betrouwbaarheid buiten twijfel staat.**
- 2. De betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid staat buiten twijfel wanneer dat eenmaal door een toe-**

zichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling.

- 3. Op de vaststelling van de betrouwbaarheid van de personen, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 29 tot en met 33 van overeenkomstige toepassing.**

Dit artikel is gebaseerd op artikel 3:5, vierde lid, van de wet. Het artikel komt in de plaats van artikel 3 van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992. Evenals in de artikelen 3:9, eerste lid en 4:10, eerste lid, van de wet zijn in het eerste lid de leden van toezichthoudende organen uitdrukkelijk genoemd.¹⁰ Het betreft geen inhoudelijke wijziging. Deze personen worden in artikel 3 van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992 begrepen onder degenen die het beleid mede bepalen. Het tweede lid is opgenomen ter voorkoming van een dubbele toetsing door een toezichthouder van de betrouwbaarheid van personen van wie al eerder in het kader van de wet is vastgesteld dat hun betrouwbaarheid buiten twijfel staat. De betrouwbaarheid van een persoon wordt dus in principe slechts eenmaal getoetst. Dit uitgangspunt is ook neergelegd in de artikelen 3:9, tweede lid en 4:10, tweede lid, van de wet. Daarnaast volgt uit artikel 18 van de Invoerings- en aanpassingswet Wet op het financieel toezicht dat de personen wier betrouwbaarheid voor de toepassing van de Wtk 1992 (en daarmee voor de toepassing van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992) al is vastgesteld niet opnieuw beoordeeld hoeven te worden. Van het uitgangspunt dat de betrouwbaarheid van een persoon eenmaal wordt getoetst, wordt slechts afgeweken indien DNB aanleiding heeft om te veronderstellen dat sinds de toetsing wijzigingen in de antecedenten hebben plaatsgevonden of na een mededeling van de ontheffinghouder als bedoeld in artikel 34, eerste lid, onderdeel b.

Op grond van het derde lid vindt de vaststelling van de betrouwbaarheid plaats overeenkomstig de artikelen 29 tot en met 33. Het derde lid komt daarmee in de plaats van de artikelen 2 en 3 van de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing¹¹.

Artikel 29

De Nederlandsche Bank stelt vast of de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in artikel 28, eerste lid, buiten twijfel staat op basis van diens voornemens, handelingen en antecedenten.

Dit artikel bevat de inhoud van artikel 2, eerste lid, van de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing. De aan een handeling of antecedent ten grondslag liggende gedraging is bepalend voor het oordeel over de betrouwbaarheid van betrokkene. Onder gedraging wordt zowel een doen als nalaten begrepen. Ook een voorgenomen gedraging kan inzicht geven in de betrouwbaarheid van betrokkene. Een

¹⁰ Zie kamerstuk 29 708, nr. 19, p. 500.

¹¹ Beleidsregel inzake de betrouwbaarheid van (kandidaat) (mede) beleidsbepalers van en houders van gekwalificeerde deelnemingen in onder toezicht staande instellingen (Stcrt. 2005, 20).

voorbeeld van een voorgenomen gedraging die dit inzicht geeft, is dat uit onderzoek blijkt dat een voorgenomen aandelentransactie van de te toetsen kandidaat in het verleden geen doorgang heeft gevonden in verband met mogelijke voorkennis of (de schijn van) belangenverstremgeling. Vanzelfsprekend dient DNB relevante voornemens op objectief verifieerbare wijze vast te stellen.

Artikel 30

De Nederlandsche Bank neemt bij de vaststelling, bedoeld in artikel 29, in ieder geval in aanmerking:

- a. de in onderdelen 1 en 2 van de bijlage genoemde strafrechtelijke antecedenten;
- b. de in onderdeel 3 van de bijlage genoemde financiële antecedenten;
- c. de in onderdeel 4 van de bijlage genoemde toezichtantecedenten;
- d. de in onderdeel 5 van de bijlage genoemde fiscaal bestuursrechtelijke antecedenten; en
- e. de in onderdeel 6 van de bijlage genoemde overige antecedenten.

In dit artikel is artikel 2, tweede lid, van de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing opgenomen. In de bijlage zijn de antecedenten opgenomen die voor de betrouwbaarheidsbeoordeling van belang zijn. Onderdeel 1 van de bijlage bevat een limitatieve opsomming van antecedenten; de opsomming in de overige onderdelen is niet limitatief.

Naast de nadrukkelijk omschreven antecedenten kan DNB ook andere feiten en omstandigheden die redelijkerwijs van belang kunnen zijn, in haar overwegingen betrekken. Hierbij kan worden gedacht aan feiten en omstandigheden die naar hun aard vergelijkbaar zijn met de in de bijlage genoemde antecedenten.

Artikel 31¹²

1. De Nederlandsche Bank verkrijgt inzicht in de in artikel 29 bedoelde voornemens, handelingen en antecedenten op grond van:

- a. door betrokkene verstrekte gegevens en inlichtingen;
- b. door de Landelijke Officier van Justitie verstrekte politiegegevens;
- c. gegevens uit de registratie, bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet controle op rechtspersonen;

¹² Bij het Meldpunt Wft van het Ministerie van Financiën is gevraagd of het op grond van de limitatieve bronnen, genoemd in deze artikelen, mogelijk is dat DNB informatie afkomstig van de Nederlandse Zorg autoriteit (NZa) gebruikt in het kader van betrouwbaarheidstoetsingen. Het Ministerie van Financiën heeft geantwoord dat dat niet mogelijk is, zoals de artikelen nu zijn geformuleerd. De informatie is niet te scharen onder één van de genoemde bronnen. Het Ministerie van Financiën ziet het belang dat DNB kan hebben bij de informatie afkomstig van de NZa in het kader van de betrouwbaarheidstoetsingen. De artikelen zullen worden aangepast. (red.)

- d. gegevens en inlichtingen, verkregen van de Belastingdienst;
 - e. gegevens en inlichtingen, verkregen van Nederlandse of buitenlandse overheidsinstanties dan wel van Nederlandse of buitenlandse van overheidswege aangewezen instanties die belast zijn met het toezicht op financiële markten of op personen die op die markten werkzaam zijn;
 - f. ambtsberichten van het Openbaar Ministerie;
 - g. inlichtingen, verkregen van door betrokkene opgegeven referenties;
 - h. gegevens uit openbare bronnen;
 - i. inlichtingen, verkregen van curatoren of bewindvoerders met betrekking tot faillissementen, surseances, schuldsaneringen, bewindvoeringen of noodregelingen waarbij de in artikel 28 bedoelde persoon betrokken is geweest;
 - j. inlichtingen, verkregen van organisaties van huidige of voormalige beroepsgenoten van betrokkene; of
 - k. gegevens en inlichtingen, verkregen uit andere bij ministeriële regeling aan te wijzen bronnen.
- 2. Indien de gegevens of inlichtingen, verkregen overeenkomstig het eerste lid, de Nederlandsche Bank aanleiding geven tot nader onderzoek, kan de Nederlandsche Bank ook inlichtingen inwinnen en gegevens opvragen bij andere personen of instanties dan genoemd in dat lid. De Nederlandsche Bank stelt de betrokkene in dat geval vooraf schriftelijk in kennis van:**
- a. de reden van het nadere onderzoek;
 - b. de personen of instanties bij wie nadere gegevens of inlichtingen zullen worden ingewonnen; en
 - c. de aard van de nadere gegevens of inlichtingen.

Dit artikel vloeit voort uit artikel 2, derde lid, van de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing. Om inzicht in de voornemens, handelingen en antecedenten te verkrijgen die van belang zijn voor de beoordeling van de betrouwbaarheid van betrokkene, kan DNB bij verschillende personen en instellingen om informatie verzoeken. Anders dan de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing bevat dit artikel een limitatieve lijst van bronnen die DNB kan raadplegen.

In de eerste plaats betreft het hier informatie die door de financiële onderneming wordt verkregen van de betrokkene en die zij aan DNB verschaft. Dit is de situatie, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a. In de tweede plaats betreft het gegevens die afkomstig zijn van derden. Zo kan DNB op grond van het eerste lid, onderdeel c de registratie bedoeld in de Wet documentatie vennootschappen raadplegen. Dit is het geautomatiseerde gegevensbestand Vennoot '98 van

het Ministerie van Justitie. Vennot '98 bevat gegevens op basis waarvan de Minister van Justitie kan toetsen of de akte van oprichting van vennootschappen in strijd is met de openbare orde of de wet en of er, gelet op de voornemens of antecedenten van de personen die het beleid van de vennootschap bepalen dan wel mede bepalen, het gevaar bestaat dat de vennootschap voor ongeoorloofde doeleinden zal worden gebruikt of dat haar schuldeisers zullen worden benadeeld. Op grond van het Besluit documentatie vennootschappen van 21 oktober 2004 kan informatie uit dit systeem aan DNB worden verstrekt in het kader van haar toezichtstaken.

Op grond van onderdeel d kan DNB informatie vragen aan de Belastingdienst. De Belastingdienst is ontheven van haar geheimhoudingsverplichting, als bedoeld in artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen¹³. Op basis van deze ontheffing zijn DNB, AFM en de Belastingdienst een convenant overeengekomen over de informatieverstrekking ten behoeve van betrouwbaarheidstoetsingen van kandidaat (mede-) beleidsbepalers in de financiële sector. Voorts kan DNB op basis van ambtsberichten van het Openbaar Ministerie kennisnemen van het feit dat een kandidaat (mede-)beleidsbepaler als verdachte wordt aangemerkt of – indien het een afgesloten strafzaak betreft – informatie verkrijgen over het achterliggende feitencomplex. Vanwege het limitatieve karakter zijn ook bronnen opgenomen die in de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing niet geëxpliciteerd waren (gegevens en inlichtingen uit openbare bronnen, van curatoren of bewindvoerders, organisaties van beroepsgenoten). Voor gegevens uit openbare bronnen moet bijvoorbeeld gedacht worden aan gegevens uit het handelsregister of het Kadaster. De gegevens en inlichtingen van organisaties van huidige of voormalige beroepsgenoten (zoals het Dutch Securities Institute (DSI)) kunnen van belang zijn vanwege mogelijke tuchtrechtelijke of disciplinaire maatregelen tegen betrokkene. Ook is de mogelijkheid opgenomen om bij ministeriële regeling andere bronnen aan te wijzen die DNB voor de betrouwbaarheidstoetsing kan raadplegen.

Het tweede lid regelt dat wanneer DNB op basis van gegevens of inlichtingen uit de in het eerste lid genoemde bronnen aanleiding heeft tot nader onderzoek, DNB aanvullende bronnen kan betrekken bij de toetsing van de betrouwbaarheid. De betrokkene krijgt hierover voorafgaand aan het nadere onderzoek een met redenen omklede kennisgeving.

Stb. 2008, nr. 581

De wijziging in dit onderdeel is van redactionele aard.

Stb. 2011, nr. 180

In deze artikelen worden enkele verwijzingen in diverse algemene maatregelen van bestuur in overeenstemming gebracht met de nieuwe Wcr.

¹³ Ontheffing is verleend op 13 september 2004, kenmerk DGB 2004-04599U, overeenkomstig het in paragraaf 2.2 van het Voorschrift informatieverstrekking 1993 (Stc. 1998, 243) bepaalde.

Artikel 32

1. De betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in artikel 29 staat niet buiten twijfel indien:

- a. deze onherroepelijk veroordeeld is terzake van een misdrijf, genoemd in onderdeel 1 van de bijlage, waarbij sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak minder dan acht jaren zijn verstreken;
- b. deze veroordeeld is terzake van een misdrijf, genoemd in onderdeel 1 van de bijlage, waarbij de uitspraak nog niet onherroepelijk is of waarbij sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak acht of meer jaren zijn verstreken;
- c. deze veroordeeld is terzake van een overtreding van artikel 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen of artikel 65 van de Invorderingswet 1990, waarbij betrokkene veroordeeld is tot een gevangenisstraf of boete; of
- d. deze een vergrijpboete van meer dan € 62.500 opgelegd heeft gekregen terzake van een feit als genoemd in onderdeel 5 van de bijlage, en het besluit waarbij de vergrijpboete is opgelegd onherroepelijk is geworden of waarbij ten minste de rechter in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan.

2. De Nederlandsche bank kan op grond van de omstandigheden of belangen, genoemd in artikel 33, afwijken van het eerste lid, ten aanzien van de onderdelen b, c en d.

Dit artikel verwerkt de inhoud van artikel 3, derde lid, van de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing en bepaalt dat een onherroepelijke rechterlijke veroordeling terzake een antecedent bedoeld in onderdeel 1 van de bijlage leidt tot de vaststelling dat de betrouwbaarheid van betrokkene niet (langer) buiten twijfel staat. Gelet op de aard en ernst van de misdrijven bedoeld in dit onderdeel, worden de aan het misdrijf ten grondslag liggende gedragingen op voorhand geacht onverenigbaar te zijn met de belangen die de wet beoogt te beschermen.

De dwingende consequentie voor het oordeel over de betrouwbaarheid die verbonden is aan de onherroepelijke veroordeling terzake van strafrechtelijke antecedenten als bedoeld in onderdeel 1 van de bijlage is begrensd tot een termijn van 8 jaar vanaf de datum van het onherroepelijk worden van de rechterlijke uitspraak. Deze begrenzing geldt niet voor andere antecedenten. Echter, DNB kan antecedenten die zich hebben voorgedaan voorafgaande aan de termijn van 8 jaar, minder zwaar laten wegen dan antecedenten die zich binnen die termijn hebben voorgedaan.

Stb. 2012, nr. 695

De wijziging van artikel 32 Besluit reikwijdtebepalingen Wft

strekt ertoe de in paragraaf 2, onder i, van het algemeen deel van deze toelichting beschreven wijziging ten aanzien van de betrouwbaarheidstoets door te voeren.

Artikel 33

De Nederlandsche Bank neemt bij de vaststelling, bedoeld in artikel 29, in aanmerking:

- a. **het onderlinge verband tussen de aan een antecedent ten grondslag liggende gedraging of gedragingen en de overige omstandigheden van het geval;**
- b. **de belangen die de wet beoogt te beschermen; en**
- c. **de overige belangen van de aanvrager en de betrokken persoon of personen.**

In dit artikel wordt artikel 3, tweede lid, van de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing verwerkt. Met betrekking tot de in de bijlagen opgesomde antecedenten geldt dat het bestaan van een enkel antecedent, met uitzondering van de antecedenten bedoeld in onderdeel 1 van de bijlage, op zichzelf nog niet maatgevend is voor het oordeel van DNB over de betrouwbaarheid van betrokkene. DNB zal zich een eigen oordeel moeten vormen over een antecedent. Bovendien dient het onderlinge verband van voornemens, handelingen en de aan het antecedent ten grondslag liggende gedraging van betrokkene in ogenschouw te worden genomen. Dit betekent bijvoorbeeld dat een vrijspraak door de strafrechter of het anderszins uitblijven van een strafrechtelijke reactie niet op voorhand betekent dat er geen twijfel zou kunnen bestaan over de betrouwbaarheid van betrokkene. Omgekeerd is het in beginsel mogelijk dat DNB tot de conclusie komt dat het bestaan van een antecedent, met uitzondering van de antecedenten genoemd in onderdeel 1 van de bijlage, niet leidt tot twijfel over de betrouwbaarheid van betrokkene.

Artikel 34

1. **De houder van een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de wet:**
 - a. **informeert, alvorens een overeenkomst aan te gaan terzake van het in de uitoefening van een bedrijf van het publiek opvorderbare gelden aan te trekken, ter beschikking te verkrijgen of ter beschikking te hebben zijn wederpartij duidelijk en volledig over diens rechten en plichten met betrekking tot de overeenkomst;**
 - b. **deelt de Nederlandsche Bank schriftelijk en onverwijld nadat hij daarvan in het kader van de normale bedrijfsvoering kennis heeft genomen een wijziging mede in de gegevens die eerder door hemzelf of door een financiële onderneming aan een toezichthouder zijn verstrekt ten behoeve van de beoordeling van de ingevolge de wet gesteld eisen met betrekking tot de betrouwbaarheid van de personen, bedoeld in artikel 28,**

eerste lid; en

- c. **deelt de Nederlandsche Bank schriftelijk het voornemen tot wijziging van de personen bedoeld in artikel 28, eerste lid, mede.**
2. **De houder van een ontheffing geeft geen uitvoering aan het voornemen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, voordat de Nederlandsche Bank heeft vastgesteld dat de betrouwbaarheid van de betrokken persoon buiten twijfel staat. De Nederlandsche Bank neemt een besluit omtrent de betrouwbaarheid:**
 - a. **binnen zes weken na ontvangst van de mededeling; of**
 - b. **inden de Nederlandsche Bank binnen twee weken na ontvangst van de mededeling om nadere gegevens heeft verzocht, binnen vier weken na ontvangst van die gegevens, doch uiterlijk binnen dertien weken na ontvangst van de mededeling.**
 3. **Indien de Nederlandsche Bank een derde verzoekt om nadere gegevens als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, geeft zij daarvan kennis aan de houder.**
 4. **Bij de mededeling, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, legt de houder ten aanzien van de betrokken persoon de volgende gegevens over:**
 - a. **een opgave van de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats, nationaliteit, het privé-adres, het telefoon- en faxnummer en de functie;**
 - b. **een kopie van een geldig identiteitsbewijs;**
 - c. **gegevens met betrekking tot de antecedenten, bedoeld in artikel 30; en**
 - d. **een opgave van referenten.**
 5. **Het tweede lid en het vierde lid, onderdelen b, c en d, zijn niet van toepassing indien de wijziging een persoon betreft wiens betrouwbaarheid voor de toepassing van de wet door een toezichthouder reeds is vastgesteld.**

Dit artikel is gebaseerd op artikel 3:5, vierde lid, van de wet. Het eerste en tweede lid komen in de plaats van artikel 4 van het Ontheffingsbesluit Wtk 1992. In het eerste lid, onderdeel a, is de verplichting opgenomen om een wederpartij met wie een overeenkomst wordt aangegaan vooraf duidelijk en volledig over diens rechten en plichten te informeren. De verplichting is vormvrij; het is derhalve aan de ontheffinghouder zelf om te beslissen op welke wijze hij het beste aan deze verplichting kan voldoen.

Het eerste lid, onderdeel b, betreft wijzigingen in gegevens die aan een toezichthouder zijn verstrekt in het kader van de beoordeling van de betrouwbaarheid van de personen die het beleid van de ontheffinghouder (mede) bepalen of onderdeel zijn van een orgaan dat is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de

onthefinghouder. Deze meldingsplicht is niet beperkt tot wijzigingen in de gegevens die de onthefinghouder zelf eerder aan DNB heeft verstrekt. Het is immers mogelijk dat de AFM de betrouwbaarheid van een persoon die het beleid van de houder (mede) bepaalt of onderdeel is van een orgaan dat is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de onthefinghouder in het kader van een eerder vervulde functie bij een andere financiële onderneming heeft beoordeeld en vastgesteld dat die buiten twijfel staat. Gelet op artikel 28, tweede lid, hoeft de betrouwbaarheid van die persoon in beginsel niet nogmaals te worden beoordeeld zodat de onthefinghouder ook geen gegevens zal verstrekken voor de beoordeling. Indien zich in een later stadium echter een wijziging voordoet in de eerder aan de AFM verstrekte gegevens, moet de onthefinghouder dat op grond van deze bepaling wel aan DNB mededelen. Opgemerkt wordt dat er geen onderzoeksplicht op de onthefinghouder rust. Om die reden zijn in de tweede zin van onderdeel b de woorden “in het kader van zijn normale bedrijfsvoering” opgenomen. DNB zal op basis van deze mededeling moeten beoordelen of de betrouwbaarheid van betrokkene (nog steeds) buiten twijfel staat.

Op grond van het eerste lid, onderdeel c, dient de onthefinghouder aan DNB wijzigingen van de personen die het beleid van de onthefinghouder (mede) bepalen of onderdeel zijn van een orgaan dat is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de onthefinghouder. Het tweede lid voorziet in de betrouwbaarheids-toetsing door DNB van deze personen. Na het mededelen van de voorgenomen benoeming dient DNB op grond van het tweede lid binnen zes weken of, indien nadere gegevens zijn verzocht, binnen vier weken na ontvangst van die gegevens een besluit te nemen over de betrouwbaarheid. DNB heeft twee weken na de mededeling de tijd om nadere gegevens te vragen. Het is mogelijk dat DNB aan een ander dan de houder van de onthefing om nadere gegevens vraagt, bijvoorbeeld aan de Landelijk Officier van Justitie. Het is voorstelbaar dat deze derde eerst na lange tijd de nadere gegevens verstrekt. Aangezien de onthefinghouder geen invloed heeft op het tijdstip waarop deze derde de nadere gegevens verstrekt en dus ook niet op het tijdstip waarop de beslistermijn voor DNB aanvangt, zou zonder nadere bepaling de situatie kunnen ontstaan waarin de onthefinghouder buiten zijn toedoen zeer lang op een besluit van DNB moet wachten. Dat is ongewenst. Daarom is bepaald dat DNB in ieder geval binnen dertien weken na de mededeling een besluit neemt. In het vierde lid is opgenomen welke gegevens bij de mededeling ten behoeve van de betrouwbaarheidstoetsing moeten worden overgelegd. Het vijfde lid hangt samen met artikel 28, tweede lid, dat bepaalt dat de betrouwbaarheid van een persoon buiten twijfel staat indien dat door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld. De voorgenomen benoeming van een dergelijk persoon hoeft alleen aan DNB te worden medegedeeld. DNB hoeft de betrouwbaarheid niet opnieuw vast te stellen. Uiteraard heeft DNB op grond van artikel 28, tweede lid, de mogelijkheid om een nieuwe beoordeling uit te voeren als daar een redelijke aanleiding toe bestaat.

Stb. 2016, nr. 98

Bij de Implementatiewet richtlijn en verordening kapitaalvereisten is in artikel 1:1 van de Wft de definitie van «bank» gewijzigd en is in dat verband de definitie van «besloten kring» komen te vervallen. Zie voor een nadere toelichting: Kamerstukken II 2013/14, 33 849, nr. 3, p. 30–31. De voorgestelde wijzigingen herstellen een omissie bij de implementatie en brengen ook de relevante bepalingen in het Besluit reikwijdtebepalingen Wft in lijn met de reeds doorgevoerde aanpassingen in de artikelen 3:5 en 4:3 van de Wft.

Hoofdstuk 4 Ondertoezichtstelling financiële instellingen

Bepalingen ter uitvoering van artikel 3:110, tweede lid, van de wet

In de wet is in artikel 3:110 een grondslag opgenomen om ingevolge algemene maatregel van bestuur te bepalen welke gegevens overgelegd moeten worden bij de aanvraag van de verklaring van ondertoezichtstelling. Ter uitwerking van deze bepaling wordt in dit hoofdstuk voor de in het Deel Prudentieel toezicht geregelde verklaring van ondertoezichtstelling bepaald welke gegevens dit zijn. DNB heeft op grond van artikel 4:5 in samenhang met 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht de bevoegdheid om de overlegging van andere gegevens dan genoemd in dit besluit te verzoeken, indien deze gegevens voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en de aanvrager daarover redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

De gegevens zijn grotendeels overgenomen uit de bestaande regelgeving. In de artikelsgewijze toelichting wordt de herkomst per artikel aangegeven.

Artikel 35

1. Een aanvraag als bedoeld in artikel 3:110, tweede lid van de wet wordt gedaan met gebruikmaking van het daartoe door de Nederlandsche Bank vastgestelde formulier dat op verzoek aan de aanvrager ter beschikking wordt gesteld.
2. Het aanvraagformulier en de daarbij ingevolge dit besluit te verstrekken gegevens worden in enkelvoud ingediend.

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1:102, eerste lid, juncto artikel 1:105 van de wet. DNB is op grond van dit artikel gehouden een aanvraagformulier voor een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 3:110 van de wet vast te stellen en ter beschikking te stellen. De aanvrager van een verklaring van ondertoezichtstelling is verplicht dit formulier te gebruiken. Ook als de aanvraag elektronisch wordt ingediend, moet gebruik worden gemaakt van het door DNB vastgestelde en terbeschikkinggestelde aanvraagformulier.

Artikel 36

1. De gegevens, bedoeld in dit besluit, worden in een zodanige vorm verstrekt dat een goede beoordeling door de Nederlandsche Bank mogelijk is.
2. De opstellers van verklaringen en rapportages ondertekenen of waarmerken deze.

De gegevens die ingevolge dit hoofdstuk moeten worden verstrekt, dienen in een zodanige vorm te worden verstrekt dat een goede beoordeling van de aanvraag door DNB mogelijk is. De aanvrager is hiervoor verantwoordelijk.

Artikel 37

1. De gegevens, bedoeld in artikel 3:110, tweede lid, van de wet zijn:
 - a. een opgave van de naam, het adres en het telefoon- en faxnummer van de bank of banken waarvan de financiële

- instelling dochtermaatschappij is;
 - b. een opgave van de naam, het adres en het telefoon- en faxnummer van de aanvrager;
 - c. een opgave van de rechtsvorm van de financiële instelling;
 - d. indien de aanvrager rechtspersoon is, een opgave van de statutaire zetel, de statutaire naam en de handelsnaam of handelsnamen;
 - e. indien de aanvrager is ingeschreven in het handelsregister, een opgave van het nummer van inschrijving;
 - f. indien aanwezig, een gewaarmerkt afschrift van de statuten van de financiële instelling;
 - g. een opgave van de activiteiten die de aanvrager voornemens is te verrichten;
 - h. gegevens op basis waarvan de Nederlandsche Bank kan beoordelen of voldaan wordt aan hetgeen ingevolge artikel 3:8 van de wet is bepaald met betrekking tot de deskundigheid van de personen die het dagelijks beleid bepalen van de financiële instelling;
 - i. gegevens op basis waarvan de Nederlandsche Bank kan beoordelen of voldaan wordt aan hetgeen ingevolge artikel 3:9 van de wet is bepaald met betrekking tot de betrouwbaarheid van de personen die het beleid bepalen of mede bepalen of onderdeel zijn van een orgaan dat belast is met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de aanvrager;
 - j. een beschrijving van het voorgenomen beleid met betrekking tot de integere bedrijfsuitoefening als bedoeld in artikel 3:10, eerste lid, van de wet;
 - k. een beschrijving van de zeggenschapsstructuur aan de hand waarvan de Nederlandsche Bank kan beoordelen of voldaan wordt aan artikel 3:16 van de wet;
 - l. een beschrijving van de inrichting van de bedrijfsvoering met betrekking tot de beheerste en integere bedrijfsuitoefening, bedoeld in artikel 3:17, eerste lid, van de wet;
 - m. een beschrijving van het geconsolideerde toezicht, bedoeld in artikel 3:31 van de wet; en
 - n. bescheiden waaruit het eigen vermogen, bedoeld in artikel 3:53, eerste lid, van de wet en de te verwachten solvabiliteit, bedoeld in artikel 3:57, eerste lid, van de wet blijken.
2. De gegevens, bedoeld in artikel 3:110, tweede lid, van de wet zijn voor een aan-

- vragers die voornemens is beleggingsdiensten te verlenen, onverminderd het eerste lid, een beschrijving van:**
- a. **de inrichting van de bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 4:14 van de wet;**
 - b. **de maatregelen, bedoeld in artikel 4:87 van de wet; en**
 - c. **het voorgenomen beleid, bedoeld in 4:88 van de wet.**
- 3. De gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel h, zijn:**
- a. **een opgave van de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats, de nationaliteit, het privé-adres, het telefoon- en faxnummer en de functie;**
 - b. **een curriculum vitae;**
 - c. **een opgave van de relevante diploma's;**
 - d. **een kopie van een geldig identiteitsbewijs; en**
 - e. **een opgave van referenten.**
- 4. De gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel i, zijn:**
- a. **een opgave van de naam, de geboortedatum, de nationaliteit, het privé-adres, het telefoon- en faxnummer en de functie;**
 - b. **een kopie van een geldig identiteitsbewijs;**
 - c. **gegevens met betrekking tot de antecedenten, bedoeld in de bijlage bij dit besluit; en**
 - d. **een opgave van referenten.**
- 5. Het eerste lid, onderdeel i, is niet van toepassing indien het een persoon betreft wiens betrouwbaarheid voor de toepassing van de wet door een toezichthouder reeds is vastgesteld.**

Dit artikel geldt voor de aanvraag door een financiële instelling met zetel in Nederland van een verklaring van onder-toezichtstelling. Het eerste lid geldt zowel voor aanvragers van een verklaring van ondertoezichtstelling die niet voornemens zijn om beleggingsdiensten te verlenen als voor aanvragers die voornemens zijn om dat wel te doen. Het tweede lid geldt slechts voor aanvragers die voornemens zijn om beleggingsdiensten te verlenen.

Eerste lid, onderdelen a tot en met d, spreken voor zich en behoeven geen toelichting. De eis het inschrijvingsnummer in het handelsregister over te leggen (eerste lid, onderdeel e) werd niet gesteld in de Wet toezicht kredietwezen 1992.

De eis gesteld in het eerste lid, onderdeel f, om een afschrift van statuten te overleggen, werd in artikel 26, eerste lid, onderdeel a, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 en artikel 12, eerste lid, van de Wet natura-uitvaartverzekeringsbedrijf gesteld, niet in de Wet toezicht kredietwezen 1992. Het is zinvol om deze eis ook voor kredietinstellingen en financiële instellingen te stellen. Aan kredietinstellingen en financiële instellingen wordt echter niet de eis gesteld dat zij rechtspersoon zijn, waardoor het mogelijk is dat een afschrift van statuten ontbreekt. Om met die

situatie rekening te houden zijn de woorden "indien aanwezig" opgenomen.

Onder de Wtk 1992 werden, anders dan bij verzekeraars, geen nadere eisen gesteld aan de programma's van werkzaamheden van banken en financiële instellingen (zie artikel 8, eerste lid, onderdeel g, en artikel 45, tweede lid, onderdeel b, van de Wet toezicht kredietwezen 1992). Dit gaf de aanvrager weinig houvast; hij wist niet precies wat voor invulling te geven aan het programma van werkzaamheden. In het eerste lid, onderdeel g, wordt in plaats van de overlegging van een programma van werkzaamheden de overlegging van een opgave van activiteiten gevraagd, teneinde de aanvrager meer houvast te geven.

In de onderdelen h en i is gekozen voor de woorden "personen die het dagelijks beleid bepalen", onderscheidenlijk "personen die het beleid bepalen", overeenkomstig de terminologie in de artikelen 3:8 en 3:9 van de wet. Personen die het dagelijks beleid, of het beleid van de groep waartoe de aanvrager behoort, bepalen worden niet afzonderlijk genoemd, maar voor zover zij wel het dagelijks beleid of het beleid van de financiële onderneming bepalen, vallen zij ook onder dit artikel.

Het eerste lid, onderdeel j, verwijst naar het voorgenomen beleid inzake de integere bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 3:10 van de wet.

Het eerste lid, onderdeel k, verwijst naar het beleid inzake de zeggenschapsstructuur, bedoeld in artikel 3:16 van de wet.

Het eerste lid, onderdeel l, bestaat uit een samenvoeging van de begrippen 'de voorziene administratieve organisatie' en 'interne controle' van artikel 45, tweede lid, onderdeel c, van de Wet toezicht kredietwezen 1992. Het nieuwe overkoepelende begrip is in lijn met artikel 3:17 van de wet.

Op grond van het eerste lid, onderdeel m, dienen gegevens betreffende het geconsolideerde toezicht te worden overgelegd. Deze gegevens werden als zodanig niet genoemd in de Wet toezicht kredietwezen 1992, maar dat deze dienen te worden overgelegd is af te leiden uit artikel 19 van de richtlijn banken¹⁴. In artikel 19 van de richtlijn wordt bepaald dat de toezichthouder moet verifiëren dat de financiële instelling die dochtermaatschappij is van één of meer banken daadwerkelijk is opgenomen in het toezicht op geconsolideerde basis waaraan de moederonderneming of elk van de moederondernemingen is onderworpen.

Het eerste lid, onderdeel n, ziet op de gegevens die moeten worden overgelegd om in het kader van de vergunningaanvraag te beoordelen of zal worden voldaan aan de financiële eisen met betrekking tot het eigen vermogen en de solvabiliteit.

Tweede lid

Op grond van artikel 3:110, vierde lid, van de wet worden naast de prudentiële elementen uit het eerste lid ook bepaalde gedragselementen preventief getoetst ingeval een financiële instelling die een verklaring van ondertoezichtstelling aanvraagt voornemens is tevens beleggingsdiensten te verlenen. Indien de in het tweede lid genoemde

¹⁴ Richtlijn nr. 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (PBEG L 126).

gegevens worden verstrekt bij de aanvraag van de verklaring van ondertoezichtstelling, wordt DNB – in samenwerking met de AFM – daardoor in staat gesteld de bedoelde preventieve toets uit te voeren.

In het derde lid worden de gegevens betreffende de deskundigheidstoets uitgewerkt en in het vierde lid de gegevens betreffende de betrouwbaarheidstoets. Deze artikelen spreken voor zich en behoeven geen toelichting. Het vijfde lid bepaalt dat de betrouwbaarheid van een persoon wiens betrouwbaarheid voor de toepassing van de wet reeds is vastgesteld, niet nogmaals wordt getoetst in het kader van de verlening van een verklaring van ondertoezichtstelling. Dit behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 38, 39 [vervallen]¹⁵

Stb 2015, nr. 308

De artikelen 38 en 39 van het besluit vervallen. Het betreft uitgewerkt overgangsrecht.

Artikel 40

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 41

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit reikwijdtebepalingen Wft.

¹⁵ Door art. IV, onderdeel E van het Implementatiebesluit Solvency II (Stb. 2015, nr. 308). Artikel 39 werd laatstelijk toegevoegd in Stb. 2006, nr. 518 (*red.*).

Bijlage, behorend bij artikel 30 [antecedenten (*red.*)]

1 Strafrechtelijke antecedenten als bedoeld in artikel 30, onderdeel a

1.1 Veroordelingen

Bij onherroepelijk¹⁶ vonnis is betrokkene in Nederland of in het buitenland veroordeeld terzake van een poging tot, voorbereiding van, doen plegen van, uitlokking van, medeplegen van, medeplichtigheid aan of plegen van:

- het in of vanuit Nederland, beschikkende over voorwetenschap, verrichten of bewerkstelligen van transacties in bepaalde effecten (artikelen 5:53 en 5:56 van de wet juncto de artikelen 1, onder 1°, en 2, eerste lid, van de Wet op de economische delicten);
- het doorgeven van voorwetenschap als bedoeld in artikelen 5:53 en 5:56 van de wet of de nadrukkelijke aanbeveling bepaalde transacties te doen zonder daarbij de voorwetenschap door te geven (artikel 5:57 van de wet juncto de artikelen 1, onder 1°, en 2, eerste lid, van de Wet op de economische delicten);
- handel met voorwetenschap (artikelen 8 en 14 van de verordening marktmisbruik juncto de artikelen 1, onder 1°, en 2, eerste lid, van de Wet op de economische delicten);
- het iemand aanraden of ertoe aanzetten om te handelen met voorwetenschap (artikelen 8 en 14 van de verordening marktmisbruik juncto de artikelen 1, onder 1°, en 2, eerste lid, van de Wet op de economische delicten);
- het wederrechtelijk mededelen van voorwetenschap (artikelen 10 en 14 van de verordening marktmisbruik juncto de artikelen 1, onder 1°, en 2, eerste lid, van de Wet op de economische delicten);
- overtreding van een andere bepaling uit de financiële toezichtswetgeving, als misdrijf strafbaar gesteld in artikel 2 juncto 6 van de Wet op de economische delicten en waarvoor betrokkene is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of een geldboete van ten minste de vierde categorie;
- deelneming aan een criminele en of terroristische organisatie (artikelen 140 tot en met 140a van het Wetboek van Strafrecht (WvSr));
- valsheid in geschrifte (artikel 225 van het

WvSr);

- opzettelijk verstrekken van onware gegevens (artikel 227a van het WvSr);
- opzettelijk schenden van de verplichting gegevens te verstrekken (artikel 227b van het WvSr);
- diefstal onder verzwarende omstandigheden (artikelen 311en 312 van het WvSr);
- verduistering (artikelen 321 tot en met 323 van het WvSr);
- benadeling van schuldeisers of rechthebbers (artikelen 340 tot en met 348 van het WvSr);
- opzetheling (artikel 416 van het WvSr);
- witwassen (artikelen 420bis tot en met 420ter van het WvSr);
- financieren van terrorisme (artikel 421 van het WvSr); of
- overtreding van een of meer in het buitenland geldende strafbepalingen, vergelijkbaar met de hierboven genoemde.

2 Overige strafrechtelijke antecedenten als bedoeld in artikel 30, onderdeel a

2.1 Veroordelingen

Bij vonnis is betrokkene in Nederland of in het buitenland veroordeeld terzake van poging tot, voorbereiding van, doen plegen van, uitlokken van, mislukte uitlokking van, medeplegen van, medeplichtigheid aan of plegen van:

Wetboek van Strafrecht:

- openbare orde en discriminatie (artikelen 131 tot en met 151a);
- gemeengevaarlijke misdrijven (artikelen 157 tot en met 175);
- openbaar gezag (artikelen 177 tot en met 207a);
- muntmisdrijven (artikelen 208 tot en met 215);
- andere valsheid delicten dan muntmisdrijven (artikelen 216 tot en met 235);
- opzettelijk verstrekken van onware gegevens (artikel 227a);
- opzettelijk schenden van de verplichting gegevens te verstrekken (artikel 227b);
- misdrijven tegen de zeden (artikelen 242, 246, 243 tot en met 245, 247 tot en met 250, 250ter);
- bedreiging met geweld of misdrijf (artikel 285);
- geweldsmisdrijven tegen het leven (artikelen 287 tot en met 294);
- mishandeling (artikelen 300 tot en met 306);

¹⁶ Door art. V, Stb. 2019, nr. 397 vervalt hier het woord "onherroepelijk"(*red.*).

- dood en lichamelijk letsel door schuld (artikelen 307 tot en met 309);
- eenvoudige diefstal (artikel 310);
- diefstal onder verzwarende omstandigheden (artikel 311);
- diefstal met geweld (artikel 312);
- afpersing (artikel 317);
- verduistering (artikelen 321 tot en met 323);
- bedrog (artikelen 326 tot en met 337);
- benadeling van schuldeisers of rechthebbers (artikelen 340 tot en met 348);
- vernieling (artikelen 350 tot en met 354);
- ambtsmisdrijven (artikelen 355 tot en met 380);
- heling en schuldheling (artikelen 416 tot en met 417bis);
- witwassen (artikelen 420 bis tot en met 420quinquies);
- financieren van terrorisme (artikel 421);
- opgave van valse naam, academische titel etc. (artikel 435);
- onbevoegd uitoefenen makelaardij (artikel 436a);
- indruk wekken van officieel gesteund of erkend optreden (artikel 435b);
- eigenmachtig handelen tijdens surséance (artikel 442);
- verstrekken van onware gegevens (artikel 447c); of
- schenden van de verplichting gegevens te verstrekken (artikel 447d).

Algemene wet inzake de rijksbelastingen (AWR):

- overtreding fiscale wetgeving (artikelen 68 en 69).

Opiumwet:

- met opzet smokkelen, bereiden, verkopen, afleveren, aanwezig hebben, etc. van harddrugs (artikel 2, eerste lid);
- met opzet smokkelen, bereiden, verkopen, afleveren, aanwezig hebben en vervaardigen softdrugs (artikel 3, eerste lid); of
- voorbereidingshandelingen met betrekking tot bereiden, verkopen, afleveren etc. en smokkelen van harddrugs (artikel 10a, eerste lid).

Wet op de economische delicten (WED):

Door de WED strafbaar gestelde gedragingen, met name verbodsbepalingen uit de financiële toezichtswetgeving, en overtreding van de artikelen 2, 3, eerste lid, 4 eerste lid, 5, eerste en derde lid, 8, 16, 17, tweede lid, 23, eerste en tweede lid, 33 en 34 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme.

Wet wapens en munitie:

- zonder erkenning wapen of munitie vervaardigen etc. (artikel 9, eerste lid), vervaardigen,
- voorhanden hebben etc. bepaalde wapens (artikel 13, eerste lid);
- zonder consent bepaalde wapens of munitie doen binnenkomen of uitgaan etc. (artikel 14, eerste lid);
- zonder vergunning of verlof vervoeren bepaalde wapens of munitie (artikel 22, eerste lid);
- verboden voorhanden hebben van bepaalde wapens of munitie (artikel 26, eerste lid); of
- verboden overdragen van bepaalde wapens of munitie (artikel 31, eerste lid).

Wegenverkeerswet 1994:

- dood of letsel door schuld (artikel 6);
- doorrijden na ongeval (artikel 7);
- rijden onder invloed (artikel 8);
- motorvoertuig besturen na ontzegging (artikel 9);
- joyriding (artikel 11); of
- medewerking weigeren aan onderzoek (artikel 163).

Algemene Douanewet

- overtreding douanewetgeving (artikelen 10:5 en 10:6).

Invorderingswet 1990

- overtreding fiscale wetgeving (artikelen 64 en 65).

Buitenlandse strafbepalingen

Onder veroordelingen worden ook verstaan veroordelingen in het buitenland wegens overtreding van een of meer in het buitenland geldende strafbepalingen, vergelijkbaar met de hierboven genoemde.

2.2 Strafbeschikkingen

Tegen betrokkene is een strafbeschikking als bedoeld in artikel 257a van het Wetboek van Strafvordering, artikel 76 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen of artikel 10:15 van de Algemene douanewet uitgevaardigd ter zake van een of meer van de hiervoor onder 2.1 genoemde strafbare feiten. Onder strafbeschikkingen wordt ook verstaan een daarmee vergelijkbare buitengerechtelijke afdoening ter zake van met de hiervoor bedoelde vergelijkbare strafbare feiten in het buitenland, opgelegd door een daartoe bevoegde autoriteit.

2.3. Transacties

Betrokkene heeft een transactie als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht, gedaan terzake van een of meer van de hiervoor onder 2.1 genoemde strafbare feiten. Onder transacties wordt ook verstaan een daarmee vergelijkbare overeenkomst met betrekking tot niet-vervolgung terzake van met de hiervoor bedoelde vergelijkbare strafbare feiten in het buitenland, gesloten met de daartoe bevoegde autoriteit.

2.4 (Voorwaardelijk) sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgung

Betrokkene wordt ter zake van een of meer van de hiervoor onder 2.1 genoemde strafbare feiten niet of niet verder vervolgd of voorwaardelijk niet of niet verder vervolgd, of is vrijgesproken of ontslagen van rechtsvervolgung.

Onder al dan niet voorwaardelijk sepot, niet verdere vervolgung, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgung worden ook verstaan soortgelijke uitspraken en maatregelen in het buitenland ter zake van overtreding van een of meer daar geldende strafbepalingen vergelijkbaar met de hiervoor genoemde.

2.5 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die redelijkerwijs voor DNB van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de betrouwbaarheid van betrokkene, zoals blijkend uit door tot de opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren opgemaakte processen-verbaal of rapporten die erop wijzen dat betrokkene betrokken is (geweest) bij een of meer van de onder 2.1 genoemde strafbare feiten. Onder processen-verbaal of rapporten wordt ook verstaan soortgelijke documenten met gelijke bewijskracht, opgemaakt door tot de opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren in het buitenland ter zake van daar geldende strafbepalingen, vergelijkbaar met de onder 2.1 genoemde.

3 Financiële antecedenten als bedoeld in artikel 30, onderdeel b

3.1 Persoonlijk

- betrokkene heeft belangrijke persoonlijke financiële problemen gehad en deze hebben tot juridische, invorderings- of incassoprocedures geleid;
- ten aanzien van betrokkene is surséance van betaling, faillissement, schuldsanering of schuldeisersakkoord aangevraagd of uitgesproken;
- betrokkene is thans in Nederland of elders verwickeld in één of meer juridische

procedures naar aanleiding van persoonlijke financiële problemen, dan wel verwacht daarin betrokken te raken; of

- de persoonlijke financiële verplichtingen van betrokkene staan naar algemene maatstaven niet in een gezonde verhouding tot diens inkomsten of vermogen.

3.2 Zakelijk

- de huidige of één van de voormalige werkgever(s) van betrokkene of enige vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie bekleedt of bekleedde als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon, feitelijke zeggenschap over het beleid uitoefent of uitoefende of anderszins (mede) verantwoordelijk is of was voor het beleid, heeft belangrijke financiële problemen gehad en deze hebben tot juridische procedures in Nederland of elders geleid;
- met betrekking tot de huidige of één van de voormalige werkgevers of enige vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijke zeggenschap over het beleid uitoefent of uitoefende of anderszins (mede) verantwoordelijk is of was voor het beleid, is surséance van betaling of faillissement aangevraagd of uitgesproken; of
- betrokkene is veroordeeld tot voldoen van openstaande schulden wegens aansprakelijkheid voor het faillissement van een vennootschap of rechtspersoon op grond van de toepasselijke bepalingen van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (artikelen 50a, 138, 149, 248, 259 en 300a).

3.3 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die wijzen op betrokkenheid van betrokkene bij één of meer financiële gedragingen, voorzover die redelijkerwijs voor DNB van belang kunnen zijn voor de beoordeling van diens betrouwbaarheid.

4 Toezichtantecedenten als bedoeld in artikel 30, onderdeel c

4.1 Toezichtantecedenten

- het onjuist of onvolledig verstrekken van gegevens aan een toezichthouder of toezichthoudende instantie, als bedoeld artikel 1:1 van de wet;
- betrokkene of een vennootschap of rechtspersoon waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of be-

kleedde, feitelijke zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, is een toelating, vergunning of ontheffing geweigerd door een toezichthouder of toezichthoudende instantie, als bedoeld artikel 1:1 van de wet;

- een aan betrokkene of een vennootschap of rechtspersoon waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijk zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, verleende toelating, vergunning of ontheffing is ingetrokken door een toezichthouder of toezichthoudende instantie, als bedoeld artikel 1:1 van de wet;
- betrokkene, of zijn huidige of één van zijn voormalige werkgevers of een vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijke zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede-) verantwoordelijk is of was voor het beleid, is in conflict geweest met een toezichthouder of toezichthoudende instantie, als bedoeld artikel 1:1 van de wet en dit conflict heeft geleid tot enige maatregel jegens betrokkene dan wel jegens de vennootschap of rechtspersoon waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijke zeggenschap over het beleid uitoefent of uitoefende of anderszins verantwoordelijk is of was voor het beleid; of
- aan betrokkene of aan een vennootschap of rechtspersoon waarbij betrokkene een functie als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon bekleedt of bekleedde, feitelijke zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, een verklaring door de Minister van Justitie ter zake van de oprichting van dan wel van de wijziging van de statuten van een vennootschap geweigerd op gronden genoemd in de artikelen 2:68, tweede lid, 2:125, tweede lid, 2:179, tweede lid, onderscheidenlijk 2:235, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek.

4.2 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die wijzen

op betrokkenheid van betrokkene bij één of meer gedragingen ter zake waarvan in Nederlandse of buitenlandse financiële toezichtswetgeving regels zijn gesteld, welke gedraging of gedragingen die redelijkerwijs voor DNB van belang kunnen zijn voor de beoordeling van diens betrouwbaarheid.

5 Fiscaal bestuursrechtelijke antecedenten als bedoeld in artikel 30, onderdeel d

5.1 Persoonlijk

Aan betrokkene is op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen een vergrijpboete opgelegd ter zake van één of meer van de hieronder genoemde strafbare feiten:

- opzettelijk een onjuiste of onvolledige belastingaangifte doen (artikel 67d);
- het is aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige te wijten dat een belastingaanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven (artikel 67e); of
- het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige te wijten is dat belasting niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de termijn is betaald (artikel 67f).

5.2 Zakelijk

Aan de huidige of één van de voormalige werkgevers of enige vennootschap of rechtspersoon, waarbij betrokkene een functie bekleedt of bekleedde als beleidsbepalende of medebeleidsbepalende persoon, feitelijke zeggenschap in het bestuur uitoefent of uitoefende of anderszins (mede)verantwoordelijk is of was voor het beleid, is op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen een vergrijpboete opgelegd ter zake van één of meer van de hieronder genoemde strafbare feiten:

- opzettelijk een onjuiste of onvolledige belastingaangifte doen (artikel 67d);
- het is aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige te wijten dat een belastingaanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven (artikel 67e); of
- het is aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige te wijten is dat belasting niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de termijn is betaald (artikel 67f van de AWR).

5.3 Andere feiten of omstandigheden

Andere feiten of omstandigheden die wijzen op betrokkenheid van betrokkene bij één of meer gedragingen op fiscaal gebied die redelijkerwijs voor DNB van belang kunnen zijn

voor de beoordeling van diens betrouwbaarheid.

6 Overige antecedenten als bedoeld in artikel 30, onderdeel e

- **de inschrijving van betrokkene bij het Dutch Securities Institute is door die instelling beëindigd;**
- **betrokkene is onderworpen of onderworpen geweest aan een procedure tot het treffen van tuchtrechtelijke, disciplinaire of andere vergelijkbare maatregelen door of vanwege een organisatie van zijn beroepsgenoten in of buiten Nederland en deze procedure heeft jegens betrokkene tot maatregelen geleid; of**
- **betrokkene is betrokken of betrokken geweest bij enig conflict met zijn huidige dan wel een vorige werkgever aangaande de correcte vervulling van zijn functie of naleving van gedragsnormen in verband met die taakvervulling en dit conflict heeft geleid tot het opleggen van een arbeidsrechtelijke sanctie aan betrokkene (zoals bijvoorbeeld in de vorm van een waarschuwing, berisping, schorsing of ontslag).**

Stb. 2009, nr. 524

In de bijlage behorend bij artikel 30 van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft zijn de strafrechtelijke antecedenten, bedoeld in artikel 30, onderdeel a, van dat besluit opgenomen.

Tot die antecedenten worden onder meer gerekend veroordelingen terzake van het overtreden van fiscale wetgeving en meer in het bijzonder de artikelen 68 en 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR). In onderdeel 2.1 van bijlage ontbreekt een verwijzing naar de met de artikelen 68 en 69 AWR vergelijkbare bepalingen in de Algemene Douanewet (ADW) en de Invorderingswet 1990 (IW1990). De in onderdeel 1 opgenomen wijziging bewerkstelligt dat een veroordeling terzake van het overtreden van de artikelen 10:5 en 10:6 ADW alsmede van de artikelen 64 en 65 IW 1990 eveneens tot de hiervoor bedoelde (strafrechtelijke) antecedenten worden gerekend.

Onderdeel 2 behelst een aanpassing van onderdeel 2.2 van de bijlage. Als gevolg van die aanpassing wordt niet alleen – zoals in de huidige situatie – een transactie ter voorkoming van strafvervolgning op grond van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht tot de hiervoor bedoelde antecedenten gerekend, maar geldt dit ook voor een transactie als bedoeld in artikel 76 AWR en voor een transactie als bedoeld in artikel 10:15 ADW. Op grond van artikel 66 IW 1990 is artikel 76 AWR van toepassing met betrekking tot de in artikel 64 IW 1990 strafbaar gestelde feiten.

Stb. 2016, nr. 98

In de onderdelen 1 en 2 van de bijlage bij het Besluit reikwijdtebepalingen financiële ondernemingen Wft zijn de strafrechtelijke antecedenten, bedoeld in artikel 30 van dat besluit opgenomen. Voor de verdere toelichting bij deze

wijziging wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel T bij artikel I.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om een verschrijving in de aanhef van subonderdeel 2.1 van de bijlage te corrigeren: een tweede vermelding van «uitlokking» is vervangen door «mislukte uitlokking», zoals die ook is opgenomen in de subonderdelen 2.1 van het BGfo, het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft en het Besluit prudentiële regels Wft.

Stb. 2017 nr. 300

De bijlage bevat de strafrechtelijke antecedenten waarmee toezichthouders rekening dienen te houden bij het beoordelen van de betrouwbaarheid van (mede)beleidsbepalers. In deze bijlage wordt ondermeer verwezen naar veroordelingen op het gebied van handel met voorwetenschap, het aan een derde doorspelen van voorwetenschap of een derde, aan de hand van voorwetenschap, aanzetten tot handel. Daarbij worden de relevante Wft-bepalingen vermeld. Daar veroordelingen op basis van deze bepalingen in het verleden relevant blijven voor het toetsen van de betrouwbaarheid zijn de verwijzingen naar de Wft behouden. Voor de toekomst zijn veroordelingen op grond van de verordening uiteraard relevant voor de betrouwbaarheid; verwijzingen naar de verordening marktmisbruik zijn dan ook toegevoegd aan de lijst. Van de gelegenheid is tevens gebruik gemaakt om te verduidelijken dat een eventuele strafrechtelijke veroordeling op grond van de WED geschiedt; de relevante bepalingen van de verordening zijn immers strafbaar gesteld via de WED.

Stb. 2019, nr. 397

Met betrekking tot de in de bijlagen opgesomde antecedenten geldt dat het enkele bestaan van een antecedent, met uitzondering van de antecedenten genoemd in onderdeel 1 van de bijlagen, op zichzelf nog niet maatgevend is voor het oordeel van de toezichthouder over de betrouwbaarheid van een persoon. De toezichthouder moet zich een eigen oordeel over het antecedent vormen en in dat kader alle betrokken belangen afwegen. Als sprake is van een of meer van de strafbare feiten genoemd in onderdeel 1 van de bijlagen, geldt dat de betrouwbaarheid van een persoon niet buiten twijfel staat, indien deze onherroepelijk is veroordeeld, waarbij sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak minder dan acht jaren zijn verstreken, dan wel dat deze is veroordeeld waarbij de uitspraak nog niet onherroepelijk is of waarbij sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak acht of meer jaren zijn verstreken (vgl. eerste lid, aanhef en onder b, van artikel 15 BGfo, artikel 32 Besluit reikwijdtebepalingen Wft, artikel 8 Besluit prudentiële regels Wft, artikel 34 Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling en artikel 7 Besluit toezicht trustkantoren 2018). In de besluiten zelf is dus al neergelegd welke rol het al of niet onherroepelijke karakter van het vonnis moet spelen. Daarom moet worden aangenomen, ook voor het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft, dat in onderdeel 1.1 ten onrechte is vermeld dat het moet gaan om een «onherroepelijk» vonnis en is het adjectief in het onderhavige wijzigingsbesluit geschrapt.

Verder is, in onderdeel 2.2 (nieuw), de strafbeschikking opgenomen als strafrechtelijk antecedent dat de toezichthouder in het kader van de betrouwbaarheidstoets dient mee te nemen. Het gaat hier om een explicitering; feitelijk verandert er niets. De toezichthouder is immers al gehouden om ook andere feiten en omstandigheden mee te nemen die redelijkerwijs van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de betrouwbaarheid van een persoon. Zie voorts paragraaf 6 van het algemene deel van de toelichting.

Daarnaast is in onderdeel 2.3 (nieuw) de verwijzing naar artikel 76, eerste lid, Algemene wet inzake rijksbelastingen en artikel 10:15, eerste lid, Algemene douanewet geschrapt. De verwijzing was niet meer actueel: deze bepalingen bevatten niet meer de bevoegdheid van de Belastingdienst en de Douane om transacties aan te bieden, maar de bevoegdheid om strafbeschikkingen uit te vaardigen.

Nota van toelichting (Stb. 2006, nr. 518)

Algemeen

Dit besluit strekt tot uitvoering van bepalingen in de Wet op het financieel toezicht (de wet), ter zake van de reikwijdte van de wet met betrekking tot kleine onderlinge waarborgmaatschappijen, schadeverzekeraars die exportkredietverzekeringen sluiten voor rekening of met garantie van de Staat, kleine natura-uitvaartverzekeraars en schadeverzekeraars met zetel in Zwitserland. Tevens bevat het besluit bepalingen met betrekking tot ontheffingen (ten aanzien van het aantrekken van opvorderbare gelden) en met betrekking tot ondertoezichtstelling van financiële instellingen.

Hoofdstuk 2

(verplaatst naar de desbetreffende paragrafen in de AMvB. red.)

Hoofdstuk 3

(verplaatst naar de desbetreffende paragrafen in de AMvB. red.)

Hoofdstuk 4

(verplaatst naar de desbetreffende paragrafen in de AMvB. red.)

Administratieve lasten

Dit besluit creëert geen nieuwe of aanvullende verplichtingen voor financiële ondernemingen die zouden kunnen leiden tot een toename van de administratieve lasten ten opzichte van de situatie voor de inwerkingtreding van dit besluit. Een ontwerp van dit besluit is voorgelegd aan het Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal). Actal heeft hierin geen aanleiding gezien om advies uit te brengen.

Door de invoering van het Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars per 5 november 2004 zijn de bedrijfskosten voor verzekeraars die exportkredietverzekeringen sluiten die de Staat in herverzekering neemt, daaronder begrepen de administratieve lasten, op basis van de door Cap Gemini Ernst & Young opgestelde 'nulmeting' met € 456.860 per jaar gedaald. Bovendien heeft de invoering van voornoemde besluit geleid tot een verlaging van de kapitaalskosten voor de verzekeraar (en indirect ook voor de Staat), omdat geen onnodig solvabiliteitsbeslag wordt opgelegd. Voor Atradius Dutch State Business N.V., die tot op heden ingevolge de Beschikking toelating kredietverzekeringsmaatschappijen van 14 juni 1983 (Stct. 132) als enige kredietverzekeraar tot de herverzekeringsfaciliteit van de Staat is toegelaten, heeft dit daarnaast een besparing opgeleverd van € 3,6 miljoen op de verplicht aan te houden solvabiliteitsmarge. De handhaving van de vrijstelling voor exportkredietverzekeraars past derhalve goed in de kabinetsdoelstelling om de administratieve lasten ten opzicht van het lastenniveau op 31 december 2002 met 25% te verlagen.

De in de artikelen 27 tot en met 34 van het besluit vastgelegde eisen brengen verplichtingen met zich voor aanvragers en houders van een ontheffing als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid, van de wet. Deze verplichtingen bestaan

echter ook in de huidige situatie op grond van het Ontheftingsbesluit Wtk 1992 en de Beleidsregel betrouwbaarheidstoetsing. Ten opzichte van de huidige situatie, leidt dit besluit derhalve niet tot een wijziging van de administratieve lasten voor de aanvragers en houders van een ontheffing. Bestaande houders van een ontheffing behoeven niet opnieuw een ontheffing aan te vragen. Dit is geregeld in artikel 54, tweede lid, van de Invoerings- en aanpassingswet Wet op het financieel toezicht.

Op grond van artikel 37 van dit besluit moet een aanvrager van een verklaring van ondertoezichtstelling bepaalde gegevens overleggen. Deze verplichting bestond echter reeds op grond van artikel 45, tweede lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992. Ten opzichte van die situatie, zal de aanvrager van een verklaring van ondertoezichtstelling iets meer gegevens moeten overleggen. Dit leidt slechts tot een verwaarloosbare wijziging van de administratieve lasten, mede gelet op het feit dat er tot nu toe geen financiële instelling is geweest met een verklaring van ondertoezichtstelling en de kans groot is dat er de komende jaren ook geen verklaring van ondertoezichtstelling zal worden aangevraagd.

Ontvangen adviezen

Het ontwerp-besluit is ter consultatie voorgelegd aan de toezichthouders en representatieve vertegenwoordigers van marktpartijen. Er zijn reacties ontvangen van De Nederlandsche Bank, de Autoriteit Financiële Markten, de Nederlandse Vereniging van Banken, het Verbond van Verzekeraars (het Verbond sluit zich aan bij de reactie van de NVB), Euronext Amsterdam N.V. en de Raad van de Effectenbranche (gezamenlijke reactie), de Nederlandse Vereniging van Assurantied adviseurs en Financiële dienstverleners, de Nederlandse Vereniging van Gevolmachtigde Assurantiebedrijven en de Pensioenkoepels (De Vereniging van Bedrijfstakpensioenfondsen, de Stichting voor Ondernemingspensioenfondsen en de Unie van Beroepspensioenfondsen).

De reacties bevatten technische en redactionele opmerkingen, waarmee zo veel mogelijk rekening is gehouden.

Nota van toelichting (Stb. 2019, nr. 397)

Algemeen

§ 1. Inleiding

Dit besluit is een verzamelbesluit waarmee wijzigingen worden aangebracht in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (BGfo), het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft, het Besluit toezicht accountantsorganisaties, alsmede enige andere besluiten op het terrein van de financiële markten.

Met dit besluit wordt voorgeschreven waaraan distributeurs van betaalrekeningen, kredieten of spaarrekeningen dienen te voldoen om te waarborgen dat de desbetreffende financiële producten voldoen aan de behoeften, kenmerken en doelstellingen van de doelgroep en de distributiestrategie aansluit bij de desbetreffende doelgroep. Verder wordt geregeld onder welke voorwaarden een proefperiode met betrekking tot onderzoek op beleggingsgebied van maximaal drie maanden wordt aangemerkt als een kleine niet-geldelijke provisie. Een dergelijke kleine niet-geldelijke provisie mag worden verschaft of ontvangen door een beleggingsonderneming. Ook wordt in het BGfo het instemmingsrecht van de Minister van Financiën met betrekking tot de benoeming van de leden van de geschillenbeslechtsingsorganen beperkt tot de voorzitters van deze organen. Voorts wordt voorzien in een uitbreiding van diploma's waarmee een werknemer geacht wordt vakbekwaam te zijn om te adviseren in reis- of annuleringsverzekeringen en worden enkele gebreken hersteld die zijn opgetreden bij de implementatie in het BGfo van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten¹⁷. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om ook een aantal verbeteringen en andere aanpassingen met een technisch karakter in het BGfo aan te brengen.

[...]

§ 2. Productontwikkelingsproces voor betaalrekening, krediet of spaarrekening

Niet opgenomen (*red.*).

§ 3. Kleine niet-geldelijke provisies te ontvangen door beleggingsondernemingen

Niet opgenomen (*red.*).

§ 4. Instemmingsrecht minister benoemingen geschillenbeslechtsingsorganen Kifid

Niet opgenomen (*red.*).

§ 5. Opdrachtgerichte kwaliteitsbeoordeling bij wettelijke accountantscontrole

Niet opgenomen (*red.*).

¹⁷ Richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PbEU 2009, L 302).

§ 6. Explicitering van de strafbeschikking als antecedent

In de bijlagen bij het BGfo (bijlage C), het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft, het Besluit reikwijdtebepalingen Wft, het Besluit prudentiële regels Wft (bijlage A), het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling en het Besluit toezicht trustkantoren 2018 zijn de antecedenten opgenomen die de bevoegde toezichthouder in ieder geval meeneemt bij de vaststelling of de betrouwbaarheid van personen die belangrijke functies (gaan) vervullen in de financiële sector, buiten twijfel staat op basis van hun voornemens, handelingen en antecedenten. Het gaat hierbij onder andere om de volgende *strafrechtelijke* antecedenten: veroordelingen bij vonnis (1.1 en 2.1), transacties (2.2), (voorwaardelijke) sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgning (2.3), alsmede andere feiten en omstandigheden (2.4).

Met de inwerkingtreding van de Wet OM-afdoening in 2008 is een regeling in het Wetboek van Strafvordering (Sv) opgenomen die het mogelijk maakt dat de officier van justitie een strafbeschikking uitvaardigt, indien hij vaststelt dat een overtreding is begaan dan wel een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld van niet meer dan zes jaar (artikel 257a, eerste lid, Sv). Anders dan de transactie berust een strafbeschikking op een schuldvaststelling en hangt de tenuitvoerlegging van de straf niet af van de instemming van de betrokkene. De strafbeschikking, die is bedoeld om de transactie van strafzaken grotendeels te vervangen, is een steeds vaker ingezet instrument: in 2017 deed het OM 32.000 misdrijfzaken met een strafbeschikking af, tegenover 8.700 misdrijfzaken met een transactie.¹⁸ Relevant is daarnaast dat de Belastingdienst en de Douane, op grond van artikel 76, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen respectievelijk artikel 10:15, eerste lid, van de Algemene douanewet, een eigen en exclusieve bevoegdheid tot het uitvaardigen van strafbeschikkingen hebben.

Gelet op het voorgaande is ervoor gekozen om in de bijlagen bij de hierboven genoemde besluiten de strafbeschikking op te nemen als strafrechtelijk antecedent dat de toezichthouder in het kader van de betrouwbaarheidstoets dient mee te nemen. Het gaat hierbij om een explicitering; feitelijk verandert er niets. De toezichthouder is immers al gehouden om ook andere feiten of omstandigheden mee te nemen die redelijkerwijs van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de betrouwbaarheid van een persoon, zoals blijkend uit door tot de opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren opgemaakte processen-verbaal of rapporten die erop wijzen dat een persoon betrokken is (geweest) bij een of meer van de strafbare feiten die in de bijlagen onder 2.1 staan genoemd; zie onderdeel 2.4.

§ 7. Gevolgen voor het bedrijfsleven

Niet opgenomen (*red.*).

§ 8. Voorhangprocedure

Niet opgenomen (*red.*).

¹⁸ Openbaar Ministerie, Jaarbericht 2017, p. 31, te raadplegen via <https://www.om.nl/actueel/jaarberichten-0/@103250/jaarbericht-2017/>

§ 9. Consultatie

| Niet opgenomen (*red.*).

Bijlage 1 Transponeringstabel

AmvB	Oude regeling	AmvB	Oude regeling
1	Niet van toepassing		2005, 20)
	Besluit vrijgestelde onderlinge waarborgmaatschappijen	29	2, lid 1
2	1	30	2, lid 2
3	2	31	2, lid 3
4	3	32	3, lid 3
5	4	33	3, lid 2
6	5		Besluit van 13 augustus 2004, houdende vaststelling van het begrip liquide middelen, bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wtk 1992 en houdende regels betreffende de verlening van een ontheffing als bedoeld in artikel 82, vierde lid, van de Wtk 1992, alsmede tot wijziging van artikel 5 van het Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994
7	6		
8	7		
9	Niet van toepassing		
10	8	34	4
11	9	35	1:102, lid 1, jo. 1:105
12	10	36	niet van toepassing
13	12		
14	13		
	Besluit vrijgestelde exportkredietverzekeraars		Wet toezicht kredietwezen 1992
15	1		
16	2	37	45, lid 2
		38	art. 14 Besluit vrijgestelde onderlinge waarborgmaatschappijen
17	9 Wet toezicht natu- uitvaartverzekeringsbedrijf	39	art. IV van het Wijzigingsbesluit Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994
18	Besluit uitvoering EEG/Zwitserland inzake verzekeringstoezicht 1994 (Besluit EEG/Zwitserland)	40	niet van toepassing
		41	niet van toepassing
19	3 Besluit EEG/Zwitserland		
20, lid 1	39, lid 1 Wtv 1993		
20, lid 2 + 3	4 Besluit EEG/Zwitserland		
20, lid 4	5 Besluit EEG/Zwitserland		
21	6 Besluit EEG/Zwitserland, Protocol 2 bij de Overeenkomst EEG/Zwitserland en 5 Besluit programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994		
22	Niet van toepassing		
23	Besluit EEG/Zwitserland		
24 + 25	8 t/m 12 Besluit EEG/Zwitserland		
25	23 Overeenkomst EEG/Zwitserland		
26	Besluit EEG/Zwitserland Besluit van 13 augustus 2004, houdende vaststelling van het begrip liquide middelen, bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wtk 1992 en houdende regels betreffende de verlening van een ontheffing als bedoeld in artikel 82, vierde lid, van de Wtk 1992, alsmede tot wijziging van artikel 5 van het Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994		
27	2		
28	3		
	Beleidsregel inzake de betrouwbaarheid van (kandidaat)(mede)beleidsbepalers van en houders van gekwalificeerde deelnemingen in onder toezicht staande instellingen (Stort.		

© R.E. Batten

disclaimer

Gestreefd wordt naar juistheid, volledigheid en actualiteit van deze Wft-editie,
maar dat kan niet worden gegarandeerd.

de Dikke Batten